

KÖZÖS KÖZLEMÉNY
ROSSZHISZEMŰEN BENYÚJTOTT
VÉDJEGYBEJELENTÉSEK

2024. MÁRCIUS

1 HÁTTÉR

Az [Európai Unió szellemi tulajdoni hálózatának](#) szellemi tulajdoni hivatalai folytatják a védjegyekkel és formatervezési mintákkal kapcsolatos gyakorlatok közelítése keretében történő együttműködést. Megállapodtak egy, a védjegyekre vonatkozó újabb közös gyakorlatról szóló dokumentumról, amelynek célja, hogy közös értelmezést adjon a rosszhiszeműség általános fogalmáról és más fogalmakról, beleértve az értékeléssel kapcsolatos terminológiát és azokat a tényezőket és scenáriókat is, amelyek az értékelés szempontjából relevánsnak bizonyulhatnak.

A Hivatal a közös gyakorlatra vonatkozó dokumentumot ebben a közös közleményben teszi közzé az átláthatóság, a jogbiztonság és a kiszámíthatóság további fokozása céljából, ami mind a védjegyelbírálók, mind a felhasználók javát szolgálja.

A közös gyakorlat egy sor elvet fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy miként kell értékelni a rosszhiszeműséget a védjegybejelentésekben, függetlenül attól, hogy azt milyen eljárás keretében értékelik. A közös gyakorlat alkalmazási körébe tartozó és az azon kívül eső konkrét kérdéseket az 1.3. szakasz tárgyalja.

2 A KÖZÖS GYAKORLAT

Az alábbi szöveg a közös gyakorlat elveinek legfontosabb üzeneteit és főbb megállapításait foglalja össze. A közös gyakorlat teljes szövege e közös közlemény mellékletében található.

A KÖZÖS GYAKORLATRA VONATKOZÓ ELVEK

KULCSFOGALMAK A ROSSZHISZEMŰSÉGGEL KAPCSOLATOS ÜGYEKBEN

A „bejelentő”; „kérelmező”; „korábbi jog”; „támadott védjegy” kifejezések

Az előzetes szakasz egyes olyan kulcsfontosságú fogalmak közös értelmezését tartalmazza, amelyek fontosak annak értékelésekor, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járt-e el a védjegybejelentés benyújtásakor. Konkrétan a „bejelentő”, a „kérelmező”, a „korábbi jog” és a „támadott védjegy” kifejezések közös értelmezését vázolja fel, amelyeket azzal a céllal dolgoztak ki, hogy biztosítsák a közös gyakorlat elveinek összehangolt és következetes alkalmazását, és közös útmutatást adjanak ezeknek a fogalmaknak az értelmezéséről.

A ROSSZHISZEMŰSÉG ÁLTALÁNOS FOGALMA A VÉDJEGYBEJELENTÉSEKRE VONATKOZÓAN

A rosszhiszeműség általános fogalmának és a tisztességtelen szándéknak a közös értelmezése a védjegybejelentésekre vonatkozóan; A rosszhiszeműség különböző aspektusai

Tekintettel arra, hogy a védjegybejelentésekre vonatkozóan a rosszhiszeműség fogalmát az európai uniós védjegyjog nem határozza meg, nem határolja körül és semmilyen módon nem írja le, e szakasz célja a védjegybejelentésekben előforduló rosszhiszeműség általános fogalma közös értelmezésének felvázolása. Kifejti az ítélkezési gyakorlatban kialakult központi előzetes feltevést, miszerint a rosszhiszeműség a védjegybejelentő szubjektív motivációjának meglétét feltételezi, nevezetesen a tisztességtelen szándékot vagy más rosszindulatú és/vagy tisztességtelen indítékot, amelyeket általában releváns, következetes és objektív kritériumok alapján állapítanak meg. Ezután a tisztességtelen szándék közös értelmezésének

leírása következik, amelyben kifejtik, hogy ez a rosszhiszeműség fennállásának sarokköve, olyan alapvető és kötelező elem, amelyet a rosszhiszeműség értékelése során mindig vizsgálni kell. A rosszhiszeműség két, nem kimerítően részletezett aspektusa között tesznek különbséget: (1) harmadik fél jogának/jogainak jogosultalan használata: ha a bejelentő egy konkrét harmadik fél érdekeit célozza; és (2) a védjegyrendszerrel való visszaélés: ha a bejelentő – még ha nem is egy konkrét felet célzott meg – a támadott védjegyet a védjegy alapvető funkcióinak körén kívül eső célokból jelentette be. Az egyes aspektusok leírását követően az ítélkezési gyakorlatból vett szemléltető példák következnek, beleértve néhány olyan esetet is, ahol az úgy konkrét tényállására tekintettel nem állapították meg a rosszhiszeműséget.

A VÉDJEGYBEJELENTÉSEKKEL KAPCSOLATOS ROSSZHISZEMŰSÉG ÉRTÉKELÉSÉRE VONATKOZÓ ÁLTALÁNOS SZABÁLYOK

Bizonyítási teher a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben; A rosszhiszeműség fennállásának megállapítása szempontjából releváns időpont; A „bejelentő” a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben

Ez a szakasz a védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség értékelésére vonatkozó általános szabályokat határozza meg. Az első alszakasz megerősíti, hogy a bejelentő jóhiszeműségének védelme mindaddig fennáll, amíg az ellenkezőjét nem bizonyítják, és hogy rosszhiszeműség esetén a kezdeti bizonyítás terhe a kérelmezőre hárul. Ezt követően a szöveg kifejti, hogy miután a kérelmező bizonyítékot terjesztett elő azon objektív körülmények bizonyítására, amelyek alapján arra lehet következtetni, hogy a támadott védjegyet rosszhiszeműen jelentették be, a bejelentőnek kell megcáfolnia ezeket a bizonyítékokat, mielőtt következtetést vonnának le a rosszhiszeműség fennállására vonatkozóan. A második alszakasz iránymutatást ad a rosszhiszeműség fennállásának megállapítása szempontjából releváns időpontra, ami a védjegybejelentés benyújtásának időpontja. Mindazonáltal az illetékes hatóságok a bejelentést megelőzően vagy azt követően keletkezett tényeket és bizonyítékokat is figyelembe vehetik, mivel azok hasznos támpontokat tartalmazhatnak a bejelentőnek a bejelentés benyújtása időpontjában fennálló szándékának értelmezéséhez. Ennek az elvnek a szemléltetésére több példa is bemutatásra kerül. Az utolsó alszakasz a rosszhiszeműségi ügyekben szereplő „bejelentő” témakörével foglalkozik. Amellett, hogy a „bejelentő” bármely természetes/jogi személyként azonosítja, aki a bejelentési úrlapon ilyenként szerepel, ez az alszakasz kiemeli a bejelentő és bármely más olyan természetes/jogi személy közötti lehetséges kapcsolat/kapcsolódás megléte elemzésének fontosságát, akinek tényleges érdeke fűződhet a védjegybejelentés benyújtásához. Ezután az ítélkezési gyakorlatból vett szemléltető példák következnek.

A VÉDJEGYBEJELENTÉSEKKEL KAPCSOLATOS ROSSZHISZEMŰSÉG ÉRTÉKELÉSÉNEK KÖZÖS ELEMELI

Kötelező tényező: A bejelentő tisztességtelen szándéka; Nem kötelező tényezők

Ez a terjedelmes szakasz az ítélkezési gyakorlatból vett tényezők nem kimerítő listáját tartalmazza, amely hasznos iránymutatásként szolgál a rosszhiszeműség esetleges fennállásának értékeléséhez, annak ellenére, hogy a rosszhiszeműség értékelését eseti alapon kell elvégezni. Több, az ebben a szakaszban szereplő valamennyi tényezőre általánosan alkalmazandó korlátozás is szerepel a szövegben. A tényezők közül csak egy kötelező jellegű, és annak minden rosszhiszeműségi esetben jelen kell lennie: ez pedig a bejelentő tisztességtelen szándéka. Ezt a tényezőt néhány, a tisztességtelen szándék különböző típusaira vonatkozó példa szemlélteti mindkét aspektus tekintetében. A második alszakasz 11 nem kötelező tényezőt

tartalmaz, amelyek az ügy körülményeitől függően a rosszhiszeműség értékelése szempontjából releváns elemeknek minősülhetnek. Ezt követi az egyes nem kötelező elemek magyarázata, az illetékes hatóságok által figyelembe veendő releváns megfontolásokkal együtt. Ehhez kapcsolódóan referenciaként szolgáló példák is szerepelnek az ítélkezési gyakorlatból.

A ROSSZHISZEMŰSÉG SZCENÁRIÓI A VÉDJEGYBEJELENTÉSEKKEL ÖSSZEFÜGGÉSBEN

Élősködő magatartás; Vagyonkezelői viszony megsértése; Defenzív lajstromozások; Ismételt bejelentés; Spekulatív célok /a védjegy mint a nyomásgyakorlás eszköze

A „rosszhiszeműség scenáriói a védjegybejelentésekkel összefüggésben” olyan konkrét helyzetekre utalnak, amelyekben több (a rosszhiszeműség értékelése szempontjából releváns) elemnek kell megjelennie és egymásra hatnia ahhoz, hogy a bejelentő rosszhiszeműségére lehessen következtetni. Ez a szakasz a legjellemzőbb vagy legfigyelemreméltóbb scenáriókat vázolja fel – kettőt a harmadik fél joga/jogai jogosulatlan használatának aspektusa (élősködő magatartás; a vagyonkezelői viszony megsértése), hármát pedig a védjegyrendszerrel való visszaélés aspektusa (defenzív lajstromozások; ismételt bejelentés; spekulatív célok / a védjegy mint a nyomásgyakorlás eszköze) vonatkozásában. Minden egyes scenárióban bemutatásra kerül néhány, az ítélkezési gyakorlatból vett példa annak illusztrálására, hogy az adott valós esetben hogyan hatottak egymásra azok a tényezők, amelyek hozzájárultak a rosszhiszeműség megállapításához. Ezeket a példákat a vonatkozó ítélkezési gyakorlattal, valamint az ott bemutatott érvekkel, tényekkel és bizonyítékokkal összefüggésben kell szemlélni.

A ROSSZHISZEMŰSÉG MIATTI ELUTASÍTÁS/TÖRLÉS MÉRTÉKE

Ez a szakasz útmutatást nyújt a rosszhiszeműség miatti elutasítás/törlés mértékére vonatkozóan. Megállapítja, hogy a rosszhiszeműség általában minden olyan érintett áru és/vagy szolgáltatás tekintetében fennáll, amelyre vonatkozóan a támadott védjegyet bejelentették vagy lajstromozták. Az Európai Unió Bíróságának (EUB) „SKY” ítéletét követően azonban lehetséges a részleges elutasítás/törlés is.

3 VÉGREHAJTÁS

A korábbi közös gyakorlatokhoz hasonlóan ennek a közös gyakorlatnak az alkalmazása e közös közlemény közzétételének napjától számított három hónapon belül kezdődik. A közös gyakorlat végrehajtásával kapcsolatos további részletek az alábbi táblázatban találhatóak. Ezen túlmenően a végrehajtási táblázat tájékoztatást nyújt [a tagállamok védjegyekre vonatkozó jogszabályainak közelítéséről szóló, 2015. december 16-i \(EU\) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv](#) rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezéseiről, amelyet minden tagállam átültetett. A végrehajtó hivatalok további tájékoztatást tehetnek közzé saját honlapjukon.

[A közös gyakorlatot végrehajtó hivatalok felsorolása](#)

(*) Amennyiben ellentmondás van a közös közleményt és a közös gyakorlatot tartalmazó dokumentumoknak az Európai Unió bármely hivatalos nyelvén készült fordítása és az angol nyelvű változat között, az utóbbi az irányadó.

KÖZÖS GYAKORLAT

**ROSSZHISZEMŰEN BENYÚJTOTT
VÉDJEGYBEJELENTÉSEK**

2024 MÁRCIUS

TARTALOMJEGYZÉK

1	BEVEZETÉS	1
1.1	A dokumentum célja	1
1.2	Háttér	1
1.3	A gyakorlat alkalmazási köre	3
2	A KÖZÖS GYAKORLAT	4
2.1	Kulcsfogalmak a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben	4
2.2	A rosszhiszeműség általános fogalma a védjegybejelentésekre vonatkozóan	4
2.2.1	A rosszhiszeműség különböző aspektusai	6
2.2.1.1	<i>Harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használata</i>	6
2.2.1.2	<i>A védjegyrendszerrel való visszaélés</i>	7
2.3	A védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség értékelésére vonatkozó általános szabályok	8
2.3.1	Bizonyítási teher a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben	8
2.3.2	A rosszhiszeműség megvalósulásának megállapítása szempontjából releváns időpont	9
2.3.3	„A bejelentő” a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben	10
2.4	A védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség értékelésének közös elemei	11
2.4.1	Kötelező tényező	12
2.4.1.1	<i>A bejelentő tisztességtelen szándéka</i>	12
2.4.2	Nem kötelező tényezők	13
2.4.2.1	<i>A bejelentő tudomása vagy feltételezett tudomása arról, hogy a harmadik fél korábbi azonos/hasonló joggal rendelkezik/ilyen jogot használ</i>	13
2.4.2.2	<i>A harmadik fél korábbi joga által élvezett jogi védelem szintje</i>	15
2.4.2.3	<i>A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága</i>	16
2.4.2.4	<i>A szóban forgó áruk és/vagy szolgáltatások</i>	16
2.4.2.5	<i>Összetéveszthetőség</i>	17
2.4.2.6	<i>A felek közötti korábbi kapcsolat</i>	18
2.4.2.7	<i>A támadott védjegy eredete és megalkotása óta való használata</i>	19
2.4.2.8	<i>A támadott védjegy bejelentéséhez vezető események időbeli sorrendje</i>	20
2.4.2.9	<i>A támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika</i>	20
2.4.2.10	<i>Pénzbeli ellentételezés iránti kérelem</i>	22
2.4.2.11	<i>A bejelentő magatartási/cselekvési mintája</i>	22
2.5	A rosszhiszeműség scenáriói a védjegybejelentésekkel összefüggésben	23
2.5.1	A harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használatával kapcsolatos scenáriók	24
2.5.1.1	<i>Élősködő magatartás</i>	24
2.5.1.2	<i>A vagyonekezelői viszony megsértése</i>	26
2.5.2	A védjegyrendszerrel való visszaélés szempontjával kapcsolatos scenáriók	27

2.5.2.1	<i>Defenzív lajstromozások</i>	27
2.5.2.2	<i>Ismételt bejelentés</i>	29
2.5.2.3	<i>Spekulációs célok/a védjegy mint a nyomásgyakorlás eszköze</i>	34
2.6	A rosszhiszeműség miatti elutasítás/törlés mértéke	35

1 BEVEZETÉS

1.1 A dokumentum célja

Ez a közös gyakorlatról szóló dokumentum közös értelmezést ad a rosszhiszeműség általános fogalmáról és az értékelésével, valamint az értékelés szempontjából releváns tényezőkkel és scenáriókkal kapcsolatos más fogalmakról, beleértve a terminológiát is. Referenciaként szolgál az Európai Unió Szellemi Tulajdon Hivatala (EUIPO), a Benelux Szellemi Tulajdoni Hivatal és a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok, a felhasználói szövetségek, valamint a bejelentők, kérelmezők és képviselőik számára.

A jelen dokumentum világos és átfogó módon mutatja be a közös gyakorlat elveit, emellett széles körben és könnyen elérhető lesz. Az említett elvek kidolgozásakor szempont volt, hogy általánosan alkalmazhatók legyenek, és kiterjedjenek az esetek döntő többségére. **Noha a rosszhiszeműség értékelését mindig esetről esetre kell elvégezni**, az elvek iránymutatásként szolgálnak annak biztosítására, hogy a különböző érintett hatóságok, beleértve a tagállami szellemi tulajdoni hivatalokat is, hasonló és kiszámítható eredményre jussanak.

A dokumentumban szereplő esetek és táblázatok célja továbbá, hogy bemutassák a valós európai uniós ügyekben előforduló különböző tényezők egymásra gyakorolt hatását, valamint hogy szemléltessék a közös gyakorlat elveit. A táblázatokat a vonatkozó uniós ítélkezési gyakorlattal, valamint az ott bemutatott érvekkel, tényekkel és bizonyítékokkal összefüggésben kell szemlélni.

1.2 Háttér

A tagállami szellemi tulajdoni hivatalok és felhasználói szövetségek az [Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hálózatának](#) ⁽¹⁾ (EUIPN) 2011-es létrehozása óta aktívan együttműködnek a védjegyekkel és a formatervezési mintákkal kapcsolatos gyakorlatok közelítése érdekében. A konvergenciaprogram (2011–2015) révén a védjegyekkel és formatervezési mintákkal kapcsolatos gyakorlat hét területét harmonizálták. A program eredményeként kidolgozott közös gyakorlatokat (CP1–CP7) az Unió egész területén széles körben implementálták, és már évek óta alkalmazzák őket.

Az Európai Parlament és a Tanács 2015 decemberében fogadta el az uniós védjegyreformcsomagot. A csomag két jogi aktust tartalmazott, nevezetesen [az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i \(EU\) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendeletet](#) (EUVR) és [a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i \(EU\) 2015/2436 irányelvet](#) (védjegyirányelv).

A jogszabályszövegek az anyagi és eljárásjogi kérdéseket szabályozó új rendelkezések mellett szilárdabb jogalapot biztosítanak az együttműködésen alapuló munkához. Az EUVR 151. cikke értelmében az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalának alapvető feladatává vált a tagállami szellemi tulajdoni hivatalokkal való együttműködés a védjegyek és a formatervezési minták területén alkalmazott gyakorlatok és eszközök konvergenciájának elősegítése érdekében; az EUVR 152. cikke kifejezetten kimondja, hogy ezen együttműködés keretében többek között közös vizsgálati standardokat kell kidolgozni és közös gyakorlatokat kell kialakítani. Emellett a védjegyirányelv 51–52. cikke kimondja, hogy a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok együttműködhetnek a gyakorlatok és eszközök közelítése terén.

E jogszabályi keret alapján az EUIPO igazgatótanácsa 2016 júniusában megállapodott az európai együttműködési projektek elfogadásáról. A projekteket úgy alakították ki, hogy a múltbeli sikerekre építsenek, ugyanakkor javítsák a folyamatokat és bővítsék az együttműködés hatókörét.

---

(1) Korábbi nevén védjegy- és formatervezésiminta-hálózat (TMDN).

A konvergencia területén az egyik projekt, a konvergenciaelemzési projekt kifejezetten a lehetséges új harmonizációs kezdeményezések azonosítására és elemzésére irányult. A projekt a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok védjegyek és formatervezési minták területén alkalmazott gyakorlatait elemezte azoknak a területeknek a feltárása érdekében, ahol eltérés volt, továbbá – a valószínűsíthető hatás, a lehetséges alkalmazási kör megvalósíthatósága, a meglévő jogi korlátozások, a felhasználók által tanúsított érdeklődés mértéke és a szellemi tulajdoni hivatalok gyakorlati szempontjai értékelésével – meghatározta azokat a területeket, ahol egy közös gyakorlat igen kedvező lenne az EUIPN szempontjából érdekelt felek számára. A projekt eredményeként öt közös gyakorlatot dolgoztak ki és hajtottak végre (CP8–CP12).

Az együttműködést és a gyakorlatoknak az uniós joggal való konvergenciáját kodifikáló konkrét rendelkezésekkel az EUVR 151–152. cikke és a védjegyirányelv 51–52. cikke egyértelmű felhatalmazást ad a további előrelépésre. Ennek megfelelően 2020 júliusában újraindították a konvergenciaelemzési projektet, hogy azonosítsák és meghatározzák azokat az új konvergenciaprojektet, amelyek a leginkább megfelelnek az európai szellemi tulajdoni közösség igényeinek és érdekeinek.

A „CP13 – Rosszhiszeműen benyújtott védjegybejelentések” közös gyakorlatot javasolták a konvergenciaelemzés 2.0 eredményeként indítandó első konvergenciaprojektként, és összességében a tizenharmadik konvergenciaprojektként.

CP13 Rosszhiszeműen benyújtott védjegybejelentések

A rosszhiszeműség fogalma a védjegyirányelv⁽²⁾ (29) preambulumbekzdésében és több rendelkezésében is megjelenik, a következők szerint: A 4. cikk (2) bekezdésében mint kötelező feltétlen törlési ok és opcionális feltétlen kizáró ok; az 5. cikk (4) bekezdésének c) pontjában mint opcionális viszonylagos kizáró és/vagy törlési ok és a 9. cikk (1) bekezdésében a belenyugvás alkalmazhatatlansága tekintetében, ha a támadott védjegyet rosszhiszeműen jelentették be.

Emellett a védjegyirányelv 45. cikke valamennyi tagállam számára bevezette azt a kötelezettséget, hogy saját hivatalaik előtt gyorsított közigazgatási törlési (védjegy törlésére és védjegyoltalom megszűnésének megállapítására irányuló) eljárásokat írjanak elő. A védjegyirányelv 4. cikke (2) bekezdésének, valamint 45. és 54. cikkének együttes hatása azt jelentette, hogy 2023. január 14-től minden tagállami szellemi tulajdoni hivatal számára kötelező a rosszhiszeműség mint feltétlen törlési ok értékelése.

Ezen túlmenően e téma elemzése feltárta a rosszhiszeműséget már értékelő tagállami szellemi tulajdoni hivatalok egységes megközelítésének hiányát. A védjegyirányelv nem tartalmazza annak meghatározását, hogy mi értendő rosszhiszeműség alatt, és nem utal arra sem, hogy milyen tényezőket lehetne figyelembe venni annak megállapításához, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járt el a védjegybejelentés benyújtásakor. Annak ellenére, hogy az uniós ítélkezési gyakorlat e tekintetben némi iránymutatást nyújt, az eltérő értelmezések jelentős kihívások elé állították azokat a jogosultakat, akik több országban próbálták megvédeni védjegyeiket.

A fentiekre tekintettel 2021 májusában jóváhagyták a CP13 projekt elindítását, amely 2021 szeptemberében indult azzal a céllal, hogy harmonizálják a rosszhiszeműséget már értékelő tagállami szellemi tulajdoni

---

⁽²⁾ Azzal az eljárással kapcsolatban, amelyben a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok értékelik a rosszhiszeműséget, további információkért lásd a CP13 végrehajtások áttekintését tartalmazó táblázatot, amely itt érhető el: https://www.tmdn.org/network/documents/10181/2275452/Overview_of_Implementations_of_the_CP13_Common_Practice.pdf/0fdf46fc-2248-4a7b-bfab-f5437e303f71

hivatalok gyakorlatait, és összehangolt gyakorlatot hozzanak létre azon tagállami szellemi tulajdoni hivatalok számára, amelyek a rosszhiszeműség értékelését a védjegyirányelv 45. cikkének átültetését követően első alkalommal kezdik meg. A projekt munkacsoportja, amely a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok, az EUIPO és a felhasználói szövetségek képviselőiből állt, két éven keresztül szorosan együttműködött annak érdekében, hogy az állandó ítélkezési gyakorlaton és a meglévő gyakorlatokon alapuló közös elveket dolgozzon ki, figyelembe véve az EUIPN érdekelt feleitől kapott visszajelzéseket. Az EUIPN közös erőfeszítéseinek eredménye az e dokumentumban található közös gyakorlat.

1.3 A gyakorlat alkalmazási köre

E közös gyakorlat egy sor elvet fogalmaz meg arra vonatkozóan, hogy a védjegybejelentésekkel kapcsolatban miként kell értékelni a rosszhiszeműséget, függetlenül attól, hogy azt milyen eljárás keretében értékelik.

A CP13 közös gyakorlat **alkalmazási körébe** tartoznak:

- megállapodás a védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség általános fogalmának közös értelmezéséről;
- megállapodás a rosszhiszeműség és egyes scenáriók értékelésével kapcsolatos egyéb fogalmak közös értelmezéséről, beleértve a terminológiát is; valamint
- megállapodás a védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség értékelésének közös elemeiről.

Nem tartoznak a CP13 közös gyakorlat alkalmazási körébe.

- Az eljárás konkrét típusa (vizsgálat, felszólalás vagy törlés^[3]), amelyben a rosszhiszeműséget értékelni kell. A különböző típusú eljárásokban a rosszhiszeműség értékelésének lehetőségét a védjegyirányelv szabályozza, ezért azt nem lehet uniós szinten harmonizálni. Következésképpen a közös gyakorlatot minden olyan eljárástípusra alkalmazni kell, amely esetében a rosszhiszeműség értékelését a nemzeti jog írja elő, és amelynek magában kell foglalnia a feltétlen kizáró okokon alapuló védjegy-törlési eljárást, de nem korlátozódik arra.
- A rosszhiszeműség megállapítása iránti eljárásban önmagában a következők értékelése: 1) a támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága; 2) az áruk vagy szolgáltatások azonossága/hasonlósága; 3) az összetéveszthetőség; 4) a jog megkülönböztető képessége, a használat révén megszerzett megkülönböztető képesség, a jog jóhírneve és közismertsége; és 5) a jog tényleges használata. Ezek a kérdések annyiban tartoznak a közös gyakorlat alkalmazási körébe, amennyiben kapcsolódnak a rosszhiszeműség értékeléséhez vagy annak elemeit képezik, azonban értékelésük önmagában nem tartozik a gyakorlat alkalmazási körébe.
- Önmagában a védjegyirányelv 5. cikke (3) bekezdése b) pontjának értékelése, mivel az önálló kizáró vagy törlési okot képez, és arra saját alaki és tartalmi követelményei vonatkoznak.
- A védjegyirányelv 5. cikke (2) bekezdése d) pontjának és 9. cikke (1) bekezdésének önmagában való értékelése.
- A végrehajtást akadályozó jogi korlátoknak valamely konkrét tagállami szellemi tulajdoni hivatal általi ismertetése.
- A rosszhiszeműség megállapítása iránti eljárásokban benyújtandó bizonyítékok fajtáinak kimerítő jellegű vagy ajánlott jegyzékének összeállítása.

⁽³⁾ A „törlés” kifejezést e dokumentumban olyan tágabb fogalomként használjuk, amely a törlési és megszűnés megállapítására irányuló eljárást is magában foglalja. Ennek célja, hogy elkerülje a zavart e közös gyakorlat elveinek alkalmazása során, mivel egyes tagállami szellemi tulajdoni hivatalok jogszabályai a „megszűnés megállapításának” fogalmában egyesítették a törlés és a megszűnés megállapításának fogalmát (pl. a svéd jogszabályok).

2 A KÖZÖS GYAKORLAT

2.1 Kulcsfogalmak a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben

A védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműséggel kapcsolatos uniós ítélkezési gyakorlat igen változatos és összetett. Ezért ez a közös gyakorlat egyes olyan kulcsfontosságú fogalmak közös értelmezését tartalmazza, amelyek fontosak annak értékelésekor, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járt-e el a védjegybejelentés benyújtásakor. Ezeket a kulcsfontosságú fogalmakat azzal a céllal dolgozták ki, hogy biztosítsák a közös gyakorlat elveinek harmonizált és következetes alkalmazását, és közös iránymutatást nyújtsanak arra vonatkozóan, hogy a különböző érdekelt felek hogyan értelmezzék ezeket a fogalmakat.

Ezen túlmenően – eltérő rendelkezés hiányában – a közös gyakorlat olvasásakor a következő általános megjegyzéseket kell figyelembe venni.

- A „*bejelentő*” kifejezés alatt „a támadott védjegy lajstromozását kérelmező bejelentőt”⁽⁴⁾ kell érteni.
- A „*kérelmező*” kifejezés „a támadott védjegy törlését vagy az azzal szembeni felszólalást kérelmezőre, valamint bármely, észrevételeket benyújtó személyre” vonatkozik.
- A „*korábbi jog*” kifejezés alatt „bármely olyan jogot vagy egyéb jogos érdeket kell érteni, amelyekre rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben hivatkozni lehet, függetlenül e jog természetétől vagy attól a jogalaptól, amely alapján ez a jogos érdek védelemben részesíthető. Például lajstromozott védjegy, bejelentett védjegy, nem lajstromozott védjegy/megjelölés⁽⁵⁾, közismert személy neve⁽⁶⁾, vállalat/vállalkozás neve⁽⁷⁾ stb.” Noha a „*korábbi jog*” kifejezés magában foglalja a lajstromozott védjegy(ek)et, a „*korábban lajstromozott védjegy(ek)*” kifejezés is használható az ilyen korábbi jogra való hivatkozás érdekében.⁽⁸⁾
- A „*támadott védjegy*” kifejezés „az állítólag rosszhiszeműen bejelentett védjegyre” vonatkozik.

2.2 A rosszhiszeműség általános fogalma a védjegybejelentésekre vonatkozóan

A védjegybejelentésekre vonatkozóan a rosszhiszeműség fogalmát az európai uniós védjegyjog nem határozza meg, határolja körül és semmilyen módon nem írja le. Ennélfogva az e fogalom jelentésére és alkalmazási körére vonatkozó útmutatást az uniós ítélkezési gyakorlatból kell levezetni.

Amint azt a Bíróság megállapította, a rosszhiszeműség az uniós jog önálló fogalma, amelyet az EU-ban egységesen kell értelmezni.⁽⁹⁾ Az állandó uniós ítélkezési gyakorlat⁽¹⁰⁾ és a rosszhiszeműségnek az általános nyelvhasználatban elfogadott szokásos jelentése alapján a védjegybejelentésekkel kapcsolatos

⁽⁴⁾ A „*bejelentő*” kifejezésnek a rosszhiszeműség összefüggésében történő értelmezésével kapcsolatos további információkért lásd a 2.3.3. alszakaszt.

⁽⁵⁾ A T-167/20. sz. TORNADO (fig.) ügyben 2021. május 12-én hozott ítélet (EU:T:2021:257); a T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372).

⁽⁶⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329); a T-311/20. sz. Choumicha Saveurs (fig.) ügyben 2021. április 28-án hozott ítélet (EU:T:2021:219).

⁽⁷⁾ A T-772/17. sz. Café del Mar (fig.) ügyben 2019. július 12-én hozott ítélet (EU:T:2019:538).

⁽⁸⁾ Különösen az „ismételt bejelentésről” szóló 2.5.2.2. alszakaszban.

⁽⁹⁾ A C-320/12. sz. Malaysia Dairy ügyben 2013. június 27-én hozott ítélet (EU:C:2013:435) 29. pontja.

⁽¹⁰⁾ A „rosszhiszeműség általános fogalma a védjegybejelentésekre vonatkozóan” közös értelmezésének kialakítása során a következő uniós ítélkezési gyakorlat került figyelembe vételre: Sharpston főtanácsnok C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. március 12-én ismertetett indítványának (EU:C:2009:148) 60. pontja; a C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 45. pontja; a C-371/18. sz. SKY ügyben 2020. január 29-én hozott ítélet (EU:C:2020:45) 74. pontja; a T-82/14. sz. LUCEO ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:396) 28. pontja; a T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 23. pontja; a T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 29. pontja.

rosszhiszeműség általános fogalma a védjegybejelentő szubjektív motivációjának meglétét feltételezi, nevezetesen a tisztességtelen szándékot vagy más rosszindulatú és/vagy tisztességtelen indítékot, amelyeket általában releváns, következetes és objektív kritériumok alapján állapítanak meg. Ez a fogalom ezért olyan magatartást foglal magában, amely eltér az elfogadott etikai magatartási normáktól, illetve a tisztességes kereskedelmi és üzleti gyakorlattól, és amelyet az egyes esetek tényállásának a fenti objektív kritériumokkal való összevetése alapján lehet azonosítani. E fogalom azonban nem szűkíthető le konkrét körülmények egy korlátozott kategóriájára.

Emellett fontos megjegyezni, hogy a rosszhiszeműség általános fogalmát a védjegyjog meghatározott összefüggésében, azaz a gazdasági tevékenység körében kell értelmezni.⁽¹¹⁾ E tekintetben fontos hangsúlyozni azt is, hogy a védjegyjog az Európai Unióban különösen a torzulásmentes verseny rendszeréhez való hozzájárulásra irányul, amely rendszerben a vállalkozásoknak – ahhoz, hogy áruik és/vagy szolgáltatásaik minősége révén vásárlókat vonzzanak és azokat megtartsák – lehetőségük kell, hogy legyen olyan megjelölések lajstromoztatására, amelyek lehetővé teszik a fogyasztó számára, hogy az összetévesztés veszélye nélkül megkülönböztessék ezen árukat és/vagy szolgáltatásokat a máshonnan származóktól.⁽¹²⁾

Ezen túlmenően a védjegyjog kettős célját is figyelembe kell venni, nevezetesen: 1) a fogyasztók védelme azáltal, hogy információs kapocsként szolgál, és eszközöket biztosít számukra az alternatív áruk és/vagy szolgáltatások megfontolásához és kiválasztásához; valamint 2) a márkát érintően a minőségbe, tulajdonságokba és az áruk és/vagy szolgáltatások egyéb szempontjaiba történő befektetés ösztönzése és jutalmazása.

A fentiek fényében megállapítható, hogy tisztességtelen szándék nélkül nem áll fenn rosszhiszeműség, és hogy a bejelentő e szubjektív motivációját objektíven kell meghatározni.⁽¹³⁾ Ezért a rosszhiszeműség megállapításához a következőknek kell fennállniuk: a) a bejelentő valami olyan cselekménye, amely egyértelműen azt tükrözi, hogy a védjegybejelentés benyújtásakor tisztességtelen szándékkal járt el; és b) egy objektív mérce, amelyhez képest az ilyen cselekmény értékelhető, és ezt követően rosszhiszeműnek minősíthető. Minden rosszhiszeműségre vonatkozó állítást, a konkrét eset valamennyi releváns ténybeli körülményének átfogó értékelésével kell elemezni ⁽¹⁴⁾.

Meg kell jegyezni, hogy a védjegybejelentő szándéka tisztességtelen többek között olyan helyzetekben, amelyekben az adott eset releváns, következetes és objektív körülményeiből kitűnik, hogy a védjegybejelentést:

- a) azzal a szándékkal nyújtotta be, hogy az üzleti tisztesség követelményeivel nem összhangban álló módon megsértse konkrét harmadik fél érdekeit, nem pedig a kereskedelmi forgalomban való tisztességes részvétel szándékával; vagy

---

⁽¹¹⁾ A C-371/18. sz. SKY ügyben 2020. január 29-én hozott ítélet (EU:C:2020:45) 74. pontja.

⁽¹²⁾ A C-371/18. sz. SKY ügyben 2020. január 29-én hozott ítélet (EU:C:2020:45) 74. pontja.; a T-311/20. sz. Choumicha Saveurs (fig.) ügyben 2021. április 28-án hozott ítélet (EU:T:2021:219) 22. pontja; a C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 45. pontja; a T-250/21. sz. nehera (fig.) ügyben 2022. július 6-án hozott ítélet (EU:T:2022:430) 24. pontja.

⁽¹³⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 42. pontja; a C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 47. pontja; a T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 33. pontja.

⁽¹⁴⁾ A T-167/20. sz. TORNADO (fig.) ügyben 2021. május 5-én hozott ítélet (EU:T:2021:257) 48. pontja.

- b) azzal a szándékkal nyújtották be, hogy – adott esetben nem is egy konkrét harmadik félre vonatkoztatva – a védjegy funkciótól, különösen az alapvető származásjelző funkciótól eltérő célok érdekében szerezzenek kizárólagos jogot.⁽¹⁵⁾

A fentiek alapján, és tekintettel arra, hogy a bejelentő tisztességtelen szándéka a rosszhiszeműség fennállásának sarokköve, az a rosszhiszeműség alapvető és kötelező elemének tekintendő, amelyet a rosszhiszeműség értékelése során mindig vizsgálni kell. Következésképpen szerepel a 2.4. szakasz 2.4.1.1. alszakaszában szereplő közös elemek jegyzékében.

2.2.1 A rosszhiszeműség különböző aspektusai

Figyelembe véve azokat a helyzeteket, amikor – az uniós ítélkezési gyakorlat szerint – a bejelentő szándéka tisztességtelen (lásd az előző szakaszt), egyértelmű, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járhat el azokban az esetekben, amikor a cselekmény egy konkrét harmadik fél (pl. versenytárs vagy üzleti partner⁽¹⁶⁾) érdekei ellen irányul, de olyan esetekben is, amikor a bejelentés a védjegyrendszerrel való visszaélésre irányult. Ezért e dokumentum alkalmazásában a rosszhiszeműségnek a következő két aspektusa különböztethető meg:

- a) harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használata: ha a bejelentő konkrét harmadik fél érdekeit veszi célba;
- b) a védjegyrendszerrel való visszaélés: ha a bejelentő a támadott védjegyet – még ha nem is egy konkrét harmadik felet célzott meg – a védjegy alapvető funkciótól eltérő célból jelentette be.

Noha ez a dokumentum csak a fent említett két aspektussal foglalkozik, nem zárható ki, hogy más szempontok is azonosíthatók, különösen a jövőbeli uniós ítélkezési gyakorlatban. Ezért ezt a kérdést a változó ítélkezési gyakorlat fényében kell figyelembe venni.

2.2.1.1 Harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használata

A harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használata szükségszerűen azzal jár, hogy harmadik felet vesznek célba. Az illetékes hatóságok, beleértve a tagállamok szellemi tulajdoni hivatalait is, akkor találkozhatnak ezzel, amikor a támadott védjegy bejelentője a védjegy lajstromozása iránti kérelmet nem az üzleti életben való tisztességes részvétel céljából, hanem azzal a szándékkal nyújtotta be, hogy a tisztességes gyakorlat követelményeivel nem összhangban álló módon megsértse valamely harmadik fél érdekeit.⁽¹⁷⁾

Ezért az ezen aspektust érintő ügyeket olyan objektív körülmények együttes fennállása jellemzi, amelyek között – az adott ügy szempontjából releváns egyéb tényezők mellett – a bejelentő a harmadik fél meglévő jogának/jogainak ismeretében vagy feltételezett ismeretében a harmadik fél hozzájárulása nélkül és azzal a szándékkal nyújtotta be a támadott védjegyet lajstromozásra, hogy jogosulatlan megszerezze a harmadik fél korábbi jogát/jogait (szubjektív elem).

⁽¹⁵⁾ A C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben 2019. december 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 46. pontja; a C-528/18 P. sz. Outsource2India (fig.) ügyben 2019. november 13-án hozott ítélet (EU:C:2019:961) 61. pontja; a C-371/18. sz. SKY ügyben 2020. január 29-én hozott ítélet (EU:C:2020:45) 75. pontja.

⁽¹⁶⁾ A T-772/17. sz. Café del Mar (fig.) ügyben 2019. december 12-én hozott ítélet (EU:T:2019:538).

⁽¹⁷⁾ A C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 46. pontja.

Példák olyan ügyekre, amelyekben harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használatára került sor: többek között a Simca⁽¹⁸⁾, a Gruppo Salini⁽¹⁹⁾, az ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai⁽²⁰⁾ és a NEYMAR⁽²¹⁾ ügy. Ezzel szemben példák azokra az esetekre, amelyekben az ügy konkrét tényállására tekintettel nem állapítottak meg rosszhiszeműséget: többek között a nehera⁽²²⁾, a CIPRIANI kontra CIPRIANI⁽²³⁾ és a Bigab⁽²⁴⁾ ügy.

Végezetül, az ezzel a szemponttal kapcsolatos scenáriók legjellemzőbb vagy legfigyelemreméltóbb példáira vonatkozó információkért lásd a 2.5.1. alszakaszt.

2.2.1.2 A védjegyrendszerrel való visszaélés

A rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések szintén megfelelnek a visszaélésszerű védjegyajstromozások meghiúsítására irányuló közérdekű célnak. Az ilyen ajstromozások ellentétesek azzal az elvvel, mely szerint a védjegy jog alkalmazását nem lehet oly módon kiterjeszteni, hogy az vonatkozzon a bejelentőnek a szóban forgó szabályozásban kitűzött cél elérését akadályozó, visszaélésszerű gyakorlatára is.⁽²⁵⁾ Ezért a védjegyrendszerrel való visszaélés esetén nem szükséges, hogy a bejelentő a védjegy bejelentésének időpontjában konkrét harmadik felet célozzon meg.⁽²⁶⁾

A fentiek fényében a rosszhiszeműség e szempont alapján történő megállapításához a következő elemeket kell azonosítani. Először is, olyan objektív körülmények együttes fennállása, amelyek szerint a védjegyszabályok által előírt feltételek formális betartása ellenére nem valósul meg e szabályok célja (objektív elem). Másodsor, az a szándék, hogy ezen előnyt az annak megszerzéséhez vagy megtartásához szükséges feltételek mesterséges módon való megteremtése útján szerezzék meg⁽²⁷⁾ (szubjektív elem).

Ami a szubjektív elemet illeti, az objektív tényezők összességéből ki kell tűnnie, hogy a bejelentő stratégiájának/cselekményeinek/magatartásának alapvető célja a védjegyszabályokból származó jogtalan előny megszerzése volt.⁽²⁸⁾

A védjegyrendszerrel való visszaélésre példaként említhető többek között a LUCEO⁽²⁹⁾, a MONOPOLY⁽³⁰⁾ és a TARGET VENTURES⁽³¹⁾ ügy. Ezzel szemben példák azokra az esetekre, amelyekben az ügy konkrét tényállására tekintettel nem állapítottak meg rosszhiszeműséget: többek között a Pelikan⁽³²⁾ és a VOODOO⁽³³⁾

⁽¹⁸⁾ A T-327/12. sz. Simca ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240).

⁽¹⁹⁾ A T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372).

⁽²⁰⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357).

⁽²¹⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329).

⁽²²⁾ A T-250/21. sz. nehera (fig.) ügyben 2020. július 6-án hozott ítélet (EU:T:2022:430).

⁽²³⁾ A T-343/14. sz. CIPRIANI kontra CIPRIANI ügyben 2017. június 29-én hozott ítélet (EU:T:2017:458).

⁽²⁴⁾ A T-33/11. sz. Bigab ügyben 2012. február 14-én hozott ítélet (EU:T:2012:77).

⁽²⁵⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR / ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 33. pontja (valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

⁽²⁶⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 28. pontja.

⁽²⁷⁾ A T-82/14. sz. LUCEO ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:396) 52. pontja; a T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 72. pontja; a C-515/03. sz. Eichsfelder Schlachtbetrieb ügyben 2005. július 21-én hozott ítélet (EU:C:2005:491) 39. pontja; a T-627/21. sz. Monsoon ügyben 2022. szeptember 7-én hozott ítélet (EU:T:2022:530) 37. pontja.

⁽²⁸⁾ Kokott főtanácsnok C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben (EU:C:2019:287) 2019. április 4-én ismertetett indítványának 31. pontja.

⁽²⁹⁾ A T-82/14. sz. LUCEO ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:396).

⁽³⁰⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211).

⁽³¹⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510).

⁽³²⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689).

⁽³³⁾ A T-50/13. sz. VOODOO ügyben 2014. november 18-án hozott ítélet (EU:T:2014:967).

ügy. Az EUIPO fellebbezési tanácsainak alábbi jogerős határozatai nem kötelező erejű szemléltető példaként szolgálhatnak: a DEVICE OF A BANKSY'S MONKEY (fig.)(³⁴), az intel inside (fig.)(³⁵) és a bâoli BEACH (fig.)(³⁶) ügy.

Végezetül, az ezzel a szemponttal kapcsolatos scenáriók legjellemzőbb vagy legfigyelemreméltóbb példáira vonatkozó információkért lásd a 2.5.2. alszakaszt.

2.3 A védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhizseműség értékelésére vonatkozó általános szabályok

2.3.1 Bizonyítási teher a rosszhizseműséggel kapcsolatos ügyekben

Először is meg kell jegyezni, hogy az uniós ítélkezési gyakorlatból (³⁷) egyértelműen kitűnik, hogy a bejelentő jóhizseműségét az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell. A törlési eljárásokban például a kérelmezőre hárul, hogy bizonyítsa azokat a körülményeket, amelyek alátámasztják annak megállapítását, hogy a védjegy bejelentője a védjegyre vonatkozó lajstromozási kérelem benyújtásakor rosszhizsemű volt.⁽³⁸⁾ Ezért a kérelmező feladata azon objektív körülmények fennállásának bizonyítása, amelyek alapján megállapítható, hogy a támadott védjegyet rosszhizseműen jelentették be.⁽³⁹⁾ Következésképpen a kezdeti bizonyítás terhe a kérelmezőre hárul.

Amennyiben azonban az illetékes hatóságok, köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok úgy ítélik meg, hogy az adott ügy objektív körülményei a jóhizseműségre vonatkozó vélelem megdöntését eredményezik, a bejelentőnek kell az említett védjegy bejelentése során követett célkitűzésekre és üzleti logikára vonatkozóan elfogadható magyarázattal szolgálnia. Ez a bizonyítási és érvelési teher áthárításához vezet.⁽⁴⁰⁾ Ennek az áthárításnak az az oka, hogy a bejelentő van a legmegfelelőbb helyzetben ahhoz, hogy az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – számára felvilágosítást tudjon nyújtani azzal kapcsolatban, hogy a szóban forgó védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásakor őt milyen szándékok vezették, és hogy olyan bizonyítékokat szolgáltatson, amelyek alkalmasak arra, hogy meggyőzzék a hatóságokat arról, hogy az objektív körülmények fennállása ellenére e szándékok jogszerűek voltak.⁽⁴¹⁾

Ezenkívül az a tény, hogy a bejelentő hallgat, nem tekinthető tisztességtelen szándékra utaló jelnek. Ha azonban a kérelmező bizonyítékai kellően meggyőzőek ahhoz, hogy megdöntsék azt a vélelmet, hogy a

⁽³⁴⁾ Az EUIPO fellebbezési tanácsának a R 1246/2021-5. sz. DEVICE OF BANKSY'S MONKEY (fig.) ügyben 2022. október 25-én hozott határozata.

⁽³⁵⁾ Az EUIPO fellebbezési tanácsának a R 2911/2019-5. sz. intel inside (fig.) ügyben 2021. november 15-én hozott határozata.

⁽³⁶⁾ Az EUIPO fellebbezési tanácsának R 223/2021-2. sz. bâoli BEACH (fig.) ügyben 2022. január 20-án hozott határozata.

⁽³⁷⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 57. pontja; a T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR / ANNTAYLOR ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 34. pontja.

⁽³⁸⁾ A T-33/11. sz. Bigab ügyben 2012. február 14-én hozott ítélet (EU:T:2012:77) 17. pontja; a T-23/16. sz. Formata (fig.) ügyben 2017. március 8-án hozott ítélet (EU:T:2017:149) 45. pontja; a T-250/21. sz. nehera (fig.) ügyben 2012. július 6-án hozott ítélet (EU:T:2022:430) 34. pontja; a T-528/21. sz. MORFAT ügyben 2023. január 18-án hozott ítélet (EU:T:2023:4) 56. pontja.

⁽³⁹⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 42. pontja.

⁽⁴⁰⁾ Ez azt jelenti, hogy ha a kérelmező bizonyítékokat terjesztett elő azon objektív körülmények bizonyítására, amelyek alapján arra lehet következtetni, hogy a támadott védjegyet rosszhizseműen jelentették be, a bejelentőnek kell megcáfolnia ezeket a bizonyítékokat, mielőtt következtetést vonnának le a rosszhizseműség fennállására vonatkozóan.

⁽⁴¹⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR ügyben 2019. Május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 36–37. pontja; a T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 43–44. pontja; a T-627/21. sz. Monsoon ügyben 2022. szeptember 7-én hozott ítélet (EU:T:2022:530) 32–33. pontja; a T-528/21. sz. MORFAT ügyben 2023. január 18-án hozott ítélet (EU:T:2023:4) 6. pontja.

kérelmet jóhiszeműen nyújtották be, és a bejelentő nem nyújt be magyarázatot vagy bizonyítékot, akkor a rosszhiszeműség megállapítására kerül sor.⁽⁴²⁾

Az is lehetséges, hogy a bejelentő tisztességtelen szándékát alátámasztó bizonyítékot maga a bejelentő nyújtja be. Ilyen esetekben a bejelentő tudtán kívül hozzájárulhat a jóhiszeműség vélelmének megdöntéséhez. Például a MONOPOLY és a TARGET VENTURES ügyben a Bíróság a rosszhiszeműséget nagymértékben a bejelentő azon beismerése alapján állapította meg, hogy a bejelentő célja az volt, hogy elkerülje a védjegyhasználat bizonyítását és meghosszabbítsa az ötéves türelmi időt,⁽⁴³⁾ vagy másik védjegy oltalmát akarta megerősíteni, anélkül, hogy a támadott védjegyet a védjegy funkciói körébe tartozó módon akarta volna használni.⁽⁴⁴⁾

Végül, a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben benyújtandó bizonyítékok témája szintén kihívást jelent. Figyelembe véve azonban a kérdés széleskörű jellegét, valamint az egyes ügyek ténybeli körülményeihez való szoros kapcsolódását, nincs lehetőség sem a rosszhiszeműség bizonyításához benyújtandó bizonyítékok kimerítő jellegű felsorolására, sem a minden egyes rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyben benyújtandó ajánlott bizonyítékok felsorolására. Hangsúlyozni kell, hogy a felek szabadon választhatják meg, hogy milyen bizonyítékot kívánnak benyújtani az illetékes hatóságokhoz – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalokhoz – és értékelésük mindig az ő mérlegelési körükbe tartozik. Általában véve nincs olyan korlátozás, amely szerint bizonyos tényeket csak meghatározott bizonyítási eszközökkel lehet megállapítani és bizonyítani. Az adott rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügy szempontjából releváns bármely bizonyítékot mind a bejelentő, mind pedig a kérelmező benyújthat, és azokat az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – figyelembe kell venniük. Azonban nem kötelező erejű iránymutatás formájában a CP12 közös gyakorlat/közös ajánlások – [Bizonyítékok a védjegyekre vonatkozó fellebbezési eljárásokban: bizonyítékok benyújtása, szerkezete és bemutatása, valamint a bizalmas jellegű bizonyítékok kezelése](#)⁽⁴⁵⁾ – hivatkozási pontként szolgálhat valamennyi érdekelt fél számára, különösen a 3.1.1. szakasz – Dokumentumok és bizonyítékok előterjesztése –, amely a védjegyeljárásokban – köztük a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben – benyújtható bizonyítási eszközök nem kimerítő felsorolását tartalmazza. Az érdekelt felek felhasználhatják és elfogadhatják azokat a CP12 ajánlásokat, amelyeket hasznosnak és alkalmazhatónak tartanak egy adott rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyben.

2.3.2 A rosszhiszeműség megvalósulásának megállapítása szempontjából releváns időpont

A 2.2. szakaszban említettek szerint a rosszhiszeműség a védjegybejelentő szubjektív motivációjának meglétét feltételezi.⁽⁴⁶⁾ Ez azt jelenti, hogy a rosszhiszeműség vizsgálatához a védjegybejelentő magatartásának elemzése szükséges⁽⁴⁷⁾ annak megállapítása érdekében, hogy fennáll-e tisztességtelen szándék vagy sem.

⁽⁴²⁾ Az EUIPO fellebbezési tanácsának alábbi jogerős határozata nem kötelező erejű szemléltető példaként szolgál: Az EUIPO fellebbezési tanácsa R 2108/2018-2. sz. Wong lo kat ügyben hozott határozatának 50. és 67. pontja.

⁽⁴³⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211).

⁽⁴⁴⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510).

⁽⁴⁵⁾ Kérjük, ebben a [táblázatban](#) ellenőrizze azokat a tagállami szellemi tulajdoni hivatalokat, amelyek gyakorlatukban végrehajtották a CP12-t.

⁽⁴⁶⁾ Sharpston főtanácsnok C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben (EU:C:2009:148) 2009. március 12-én ismertett indítványának 60. pontja.

⁽⁴⁷⁾ A T-678/19. sz. Enterosgel (fig.) ügyben 2021. június 16-án hozott ítélet (EU:T:2021:364) 38. pontja.

Ehhez fontos szem előtt tartani, hogy annak eldöntéséhez, hogy a bejelentő részéről fennáll-e rosszhiszeműség, a releváns időpont a védjegybejelentés benyújtásának ideje.⁽⁴⁸⁾ Nemzetközi lajstromozások esetén ez annak a napnak felel meg, amikor az Európai Uniót vagy az érintett tagállamot megjelölték.⁽⁴⁹⁾ Ezért a rosszhiszeműen bejelentett védjegyet a bejelentési napon és azt követően is mindenkor rosszhiszeműen bejelentettnek kell tekinteni, függetlenül attól, hogy azt más természetes/jogi személyre átruházták-e. Ily módon, ha a védjegy későbbi átruházására került sor, a rosszhiszeműség vizsgálata során főszabály szerint a bejelentő⁽⁵⁰⁾ szándékát kell figyelembe venni, nem pedig a védjegy bejelentési napja után a védjegyet megszerző jelenlegi jogosult⁽⁵¹⁾ szándékát. A 2.3.3. alszakaszban említettek szerint a rosszhiszeműség értékelése során azonban a bejelentő és a jelenlegi jogosult közötti kapcsolatkapcsolódást is elemezni kell.⁽⁵²⁾ Mindazonáltal az illetékes hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – a bejelentést megelőzően vagy azt követően keletkezett tényeket és bizonyítékokat is figyelembe vehetik, mivel azok hasznos támpontokat tartalmazhatnak a bejelentőnek a bejelentés időpontjában fennálló szándékának értelmezéséhez.⁽⁵³⁾ Ilyen tény vagy bizonyíték például a támadott védjegy elsőbbségi napjából eredő körülményekre vonatkozó információ,⁽⁵⁴⁾ az, hogy fennáll-e korábbi jog valamely tagállamban, az EUIPO-nál vagy más országban, azok a körülmények, amelyek között megalkották a védjegyet, és a megalkotása óta miként használták azt, vagy az, hogy a bejelentő a lajstromozást követően használta-e a védjegyet.

2.3.3 „A bejelentő” a rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben

A védjegybejelentések rosszhiszeműségének értékelésekor a bejelentő magatartásának elemzése előtt fontos meghatározni, hogy ki volt a támadott védjegy lajstromozását kérő természetes/jogi személy.⁽⁵⁵⁾

E tekintetben nyilvánvaló, hogy bármely természetes vagy jogi személy, aki a kérelem formanyomtatványában bejelentőként szerepel, annak minősül. Annak értékelése érdekében azonban, hogy a bejelentő szándéka tisztességtelen-e a védjegybejelentés benyújtásakor, figyelembe kell venni azt is, hogy fennáll-e lehetséges kapcsolatkapcsolódás a bejelentő⁽⁵⁶⁾ és bármely más olyan természetes vagy jogi személy között, akinek tényleges érdeke fűződhet a védjegybejelentés benyújtásához. Ennek az elemzésnek adott esetben figyelembe kell vennie a 2.3.2. alszakaszban foglaltak szerint a bejelentést megelőzően vagy azt követően keletkezett információkat is. Ellenkező esetben a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések nagyon könnyen megkerülhetők lennének.

Az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – találkozhatnak például olyan helyzettel, amelyben a bejelentő a következő személyhez kapcsolódik:

⁽⁴⁸⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 35. pontja; a T-257/11. sz. COLOURBLIND ügyben 2015. február 26-án hozott ítélet (EU:T:2015:115) 66. pontja; a T-366/21. sz. coinbase ügyben 2023. március 22-én hozott ítélet (EU:T:2023:156) 33–34. pontja.

⁽⁴⁹⁾ A T-678/19. sz. Enterosgel (fig.) ügyben 2021. június 16-án hozott ítélet (EU:T:2021:364) 38. pontja.

⁽⁵⁰⁾ A „bejelentő” kifejezésnek a rosszhiszeműség összefüggésében történő értelmezésével kapcsolatos további információkért lásd a 2.3.3. alszakaszt.

⁽⁵¹⁾ A T-343/14. sz. CIPRIANI kontra CIPRIANI ügyben 2017. június 29-én hozott ítélet (EU:T:2017:458); a T-678/19. sz. Enterosgel (fig.) ügyben 2021. június 16-án hozott ítélet (EU:T:2021:364) 38. pontja.

⁽⁵²⁾ A „bejelentő” kifejezésnek a rosszhiszeműség összefüggésében történő értelmezésével kapcsolatos további információkért lásd a 2.3.3. alszakaszt.

⁽⁵³⁾ A T-291/09. sz. Pollo Tropical chicken on the grill ügyben 2012. február 1-jén hozott ítélet (EU:T:2012:39) 57. pontja; a T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 126. pontja; a T-107/16. sz. AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT (fig.) ügyben 2017. május 16-án hozott ítélet (EU:T:2017:335) 41. pontja.

⁽⁵⁴⁾ A T-82/14. sz. LUCEO ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:396) 48., 51–52. pontja; a T-627/21. sz. Monsoon ügyben 2022. szeptember 7-én hozott ítélet (EU:T:2022:530) 35–37. pontja.

⁽⁵⁵⁾ A T-678/19. sz. Enterosgel (fig.) ügyben 2021. június 16-án hozott ítélet (EU:T:2021:364) 38. pontja.

⁽⁵⁶⁾ Aki ilyenként szerepel a kérelem formanyomtatványában.

- olyan jogi személy, amely ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartozik, mint a bejelentő;⁽⁵⁷⁾
- olyan természetes/jogi személy, aki megállapodást kötött a bejelentővel (pl. arra, hogy a védjegybejelentést a saját nevében nyújtja be);
- olyan jogi személy, amelyben a bejelentő tisztséget töltött/tölt be (pl. ügyvezető vagy főbb érdekelt);⁽⁵⁸⁾ stb.

Tekintettel arra, hogy ez a kapcsolat/kapcsolódás a gyakorlatban sokféle formát ölthet, eseti vizsgálatot kell végezni.

2.4 A védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszsziszeműség értékelésének közös elemei

Annak eldöntéséhez, hogy a bejelentő a bejelentés benyújtásakor rosszsziszeműen járt-e el, átfogó értékelést kell végezni, és ebben figyelembe kell venni a konkrét eset összes releváns tényezőjét.⁽⁵⁹⁾ Ez azt jelenti, hogy a rosszsziszeműség értékelését eseti alapon kell elvégezni.

Mindazonáltal, bár a rosszsziszeműség fennállása a releváns eset egyedi tényállásától függ, e közös gyakorlat tartalmazza azoknak a tényezőknek a nem kimerítő felsorolását, amely hasznos útmutatásként szolgál a védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszsziszeműség esetleges fennállásának értékeléséhez.

Az alábbiakban ismertetett tényezők listája az uniós ítélkezési gyakorlatból vett leggyakoribb példákat tartalmazza. Csak az egyik tényezőt tekintik kötelezőnek – a bejelentő tisztességtelen szándékát⁽⁶⁰⁾ –, ezért annak minden rosszsziszeműséggel kapcsolatos ügyben fenn kell állnia.

Fontos megjegyezni továbbá, hogy az alábbi lista nem tükrözi az egyes tényezők egymáshoz viszonyított jelentőségét.

Végül fontos kiemelni, hogy jóllehet az alábbiakban felsorolt tényezők közül néhány – az ügy körülményeitől függően – releváns tényezőnek minősülhet a rosszsziszeműség értékelése szempontjából, a rosszsziszeműség jogalapjára hivatkozó kérelmezőtől nem követelhető meg, hogy például a védjegyirányelv 5. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti összetéveszthetőség fennállását⁽⁶¹⁾ vagy a korábbi jog jóhírnevét⁽⁶²⁾ ugyanúgy bizonyítsa, mint a védjegyirányelv 5. cikke (3) bekezdésének a) pontján alapuló eljárásban.

⁽⁵⁷⁾ A T-287/21. sz. *Salatina kontra Salatina* (fig.) és társai ügyben 2022. július 13-án hozott ítélet (EU:T:2022:441) 56., 70., 77–78. pontja; a T-284/21. sz. *RENČKI HRAM kontra RENŠKI HRAM* (fig.) és társai ügyben 2022. július 13-án hozott ítélet (EU:T:2022:439) 56., 70., 77–78. pontja; a T-283/21. sz. *Talis és Talis és társai* ügyben 2022. július 13-án hozott ítélet (EU:T:2022:438) 56., 70., 77–78. pontja.

⁽⁵⁸⁾ A T-853/19. sz. *EARNEST SEWN* ügyben 2021. március 17-én hozott ítélet (EU:T:2021:145) 48–49. pontja.

⁽⁵⁹⁾ A C-320/12. sz. *Malaysia Dairy* ügyben 2013. június 27-én hozott ítélet (EU:C:2013:435) 36. és 37. pontja; a C-104/18 P. sz. *STYLO & KOTON* (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 47. pontja; a C-529/07. sz. *Lindt Goldhase* ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 37. pontja; a T-684/21. sz. *MOSTOSAL* ügyben 2023. február 15-én hozott ítélet (EU:T:2023:68) 23. pontja; a T-366/21. sz. *coinbase* ügyben 2023. március 22-én hozott ítélet (EU:T:2023:156) 34. pontja.

⁽⁶⁰⁾ A „bejelentő tisztességtelen szándéka” tényezővel kapcsolatos további információkért lásd a 2.4.1.1. alszakaszt.

⁽⁶¹⁾ A C-104/18 P. sz. *STYLO & KOTON* (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 53–54. pontja; a T-3/18. és T-4/18. sz. *ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai* ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 55–56. pontja.

⁽⁶²⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. *ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai* ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 60. pontja.

2.4.1 Kötelező tényező

2.4.1.1 A bejelentő tisztességtelen szándéka

A bejelentő tisztességtelen szándéka a rosszhiszeműség megállapításának alapvető feltétele. A 2.2. szakaszban kifejtettek szerint a védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség általános fogalma feltételezi a védjegybejelentő szubjektív motivációjának meglétét, nevezetesen a tisztességtelen szándékot vagy más rosszindulatú és/vagy tisztességtelen indítékot, amelyeket általában releváns, következetes és objektív kritériumok alapján állapítanak meg. Ezen okból és tekintettel arra, hogy a bejelentő tisztességtelen szándéka a rosszhiszeműség fennállásának sarokköve, az a rosszhiszeműség alapvető és kötelező elemének tekintendő, amelyet a rosszhiszeműség értékelése során mindig vizsgálni kell és meg kell állapítani.

Meg kell azonban jegyezni, hogy a tisztességtelen szándék, amely a bejelentőt a védjegybejelentés benyújtására készítheti, nem feltétlenül mindig ugyanaz, mivel a bejelentő a védjegybejelentés benyújtásával különböző célokat követhet, és így a tisztességtelen szándék különböző típusú lehet. Ezen túlmenően, amint azt a 2.2.1., 2.2.1.1.1. és 2.2.1.1.2. alszakaszok rögzítik, a rosszhiszeműségnek legalább két különböző aspektusa van.

A tisztességtelen szándék alábbi szemléltető példái az uniós ítélkezési gyakorlatból származnak.

- a) Példák a harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használatával kapcsolatos tisztességtelen szándéokra:
- a harmadik fél korábbi joga/jogai jóhírnevének élőszködő módon való kihasználása és e jóhírnévből haszon húzása;⁽⁶³⁾
  - a harmadik fél védjegyjogainak bitorlása;⁽⁶⁴⁾
  - folytonosság vagy öröklési kapcsolat hamis látszatának keltése a támadott védjegy és olyan, korábban elismert történelmi védjegy vagy korábban híres személy/társaság/korábbi jog között, amely, illetve aki az érintett vásárlóközönség körében még mindig ismert.⁽⁶⁵⁾
- b) Példák a védjegyrendszerrel való visszaéléssel kapcsolatos tisztességtelen szándéokra:
- harmadik fél által bejelentett másik védjegy lajstromozásának megakadályozása és/vagy gazdasági haszon húzása ebből a blokkoló helyzetből;⁽⁶⁶⁾
  - másik, szintén a bejelentőhöz tartozó jog oltalmának megerősítése, és a bejelentő védjegyportfóliójának kiterjesztése, minden tisztességes üzleti logika nélkül;⁽⁶⁷⁾
  - a (bejelentő) korábbi lajstromozott védjegyének/védjegyeinek használatára vonatkozó bizonyítékok benyújtásának elkerülése és az öt éves türelmi idő meghosszabbítása;⁽⁶⁸⁾

⁽⁶³⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 51. pontja; a T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 83. pontja.

⁽⁶⁴⁾ A T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 32. pontja.

⁽⁶⁵⁾ A T-250/21. sz. nehera (fig.) ügyben 2020. július 6-án hozott ítélet (EU:T:2022:430) 68–69. pontja (ebben az ügyben ilyen típusú tisztességtelen szándék került szóba, rosszhiszeműséget azonban nem állapítottak meg).

⁽⁶⁶⁾ A T-82/14. sz. LUCEO ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:396) 145. pontja; a T-627/21. sz. Monsoon ügyben 2022. szeptember 7-én hozott ítélet (EU:T:2022:530) 36. pontja.

⁽⁶⁷⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 38–40. pontja.

⁽⁶⁸⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 71–74. pontja (ebben az ügyben a bejelentőnek az az adminisztratív előnye származott, hogy nem kellett bizonyítania az ismételt bejelentett védjegy tényleges használatát).

- a (bejelentő) korábban lajstromozott védjegyének/védjegyeinek törlése (például a használat elmaradása miatti részleges/teljes megszűnés) következményeinek elkerülése érdekében.⁽⁶⁹⁾

2.4.2 Nem kötelező tényezők

A nem kötelező tényezők alábbi felsorolása és az e listán szereplő egyes tényezők nem tekinthetők a rosszhiszeműség előfeltételének. Ezenfelül ugyanaz a tényező a szóban forgó ügy körülményeitől függően eltérő hatást is gyakorolhat.

Fontos azt is hangsúlyozni, hogy a rosszhiszeműség értékelése során az adott esetre vonatkozó valamennyi tényezőt figyelembe kell venni. Egyes megállapítások egy vagy több nem kötelező tényező alapján is lehetségesek, míg mások szélesebb körű elemzést tehetnek szükségessé.

Továbbá az a tény, hogy egy vagy több tényező valamely konkrét helyzetben fennáll, nem vezet azonnal a bejelentő rosszhiszeműségének megállapításához, és e tényezők értékelése mindig az adott ügy körülményeitől függ. Ugyanígy az alábbi tényezők közül néhánynak/többnek a hiánya az adott ügyben – az esetet jellemző körülményektől függően – nem feltétlenül zárja ki, hogy a bejelentő rosszhiszeműsége megállapítást nyerjen.⁽⁷⁰⁾

2.4.2.1 A bejelentő tudomása vagy feltételezett tudomása arról, hogy a harmadik fél korábbi azonos/hasonló joggal rendelkezik/ilyen jogot használ

Az uniós ítélkezési gyakorlat szerint⁽⁷¹⁾ az, hogy a bejelentő tudomással vagy feltételezett tudomással rendelkezik arról, hogy harmadik fél uniós vagy nem uniós országban korábbi azonos/hasonló joggal rendelkezik/ilyen jogot használ, a bejelentő védjegybejelentés benyújtásakor fennálló rosszhiszeműségére utalhat.

Az alábbi példák nem kimerítő felsorolása arra szolgál, hogy bemutasson néhány olyan helyzetet, amelyekben arra lehet következtetni, hogy tudomással vagy feltételezett tudomással rendelkeznek arról, hogy a harmadik fél korábbi azonos/hasonló joggal rendelkezik/ilyen jogot használ.

- Ha az érintett gazdasági ágazatban (beleértve a legközelebbi ágazatokat és piacokat is) általánosan ismert, hogy harmadik fél azonos/hasonló korábbi jogot használ azonos/hasonló áruk vagy szolgáltatások tekintetében, különösen, ha ez a használat minél régebbi.⁽⁷²⁾
- Amennyiben a felek üzleti kapcsolatban álltak egymással, és ennek eredményeként a bejelentőnek tudnia kellett, hogy a kérelmező a támadott védjegyet használta.⁽⁷³⁾

⁽⁶⁹⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 27. és 50. pont (ebben az ügyben ilyen típusú tisztességtelen szándék került szóba, rosszhiszeműséget azonban nem állapítottak meg).

⁽⁷⁰⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 52. pontja, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; a T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 36. pontja.

⁽⁷¹⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 53. pontja; a T-132/16. sz. VENMO ügyben 2017. május 5-én hozott ítélet (EU:T:2017:316) 36–37. pontja; a T-291/09. sz. Pollo Tropical chicken on the grill ügyben 2012. február 1-jén hozott ítélet (EU:T:2012:39) 49. pontja; a T-592/20. sz. Agate kontra Agate ügyben 2021. szeptember 29-én hozott ítélet (EU:T:2021:633) 28–29. pontja; a T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 47. pontja; a T-366/21. sz. coinbase ügyben 2023. március 22-én hozott ítélet (EU:T:2023:156) 34. pontja.

⁽⁷²⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 39. pontja; a T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 110. pontja.

⁽⁷³⁾ A T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 25. pontja. A „felek közötti korábbi kapcsolat” tényezővel kapcsolatos további információkért lásd a 2.4.2.6. alszakaszt.

- Ha a tény, hogy a támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonosak vagy közel azonosak, nem lehet pusztán véletlen.⁽⁷⁴⁾
- Ha a bejelentő és a kérelmező ugyanazon vagy kapcsolódó üzleti területeken tevékenykedik, amelyekben a korábbi jogot is használták;⁽⁷⁵⁾ vagy ugyanazon a rés piacon folytattak tevékenységet; és/vagy a mindkét fél által forgalmazott áruk ugyanabból a származási országból származnak.⁽⁷⁶⁾
- Amikor nem sokkal a támadott védjegy lajstromozását követően a bejelentő keresetet indított a kérelmező és/vagy annak forgalmazója ellen, ami azt mutatja, hogy jól felkészült arra, hogy megtámadja őket.⁽⁷⁷⁾
- Amennyiben a korábbi jog jóhírnévvel rendelkezik, és ennek következtében a bejelentőnek tudomása volt arról vagy tudnia kellett, hogy a kérelmező a támadott védjegyet használta.⁽⁷⁸⁾ Erre a helyzetre számos példa található az uniós ítélkezési gyakorlatban:
  - ha a korábbi jog (ideértve a „történeti védjegyeket” is) létezése közzismert tény, legalábbis az érintett közönség azon személyekből álló része (amelybe a bejelentő is tartozik) előtt, akik ismerték a vitatott jog alatt értékesített árukat/szolgáltatásokat;⁽⁷⁹⁾
  - ha a bejelentő ismerte az iparágat vagy a kérelmező kereskedelmi tevékenységét és annak jelentőségét (pl. labdarúgás/szórakoztatóipar vagy gépjárműipar^[80]);
  - ha a bejelentő a támadott védjegyben meghatározott nyelvből származó kifejezést használt, amely arra utal, hogy ez a védjegy különösen meghatározott fogyasztóknak (pl. arabul beszélő fogyasztók) szól, akik körében a korábbi jog jóhírve megállapítható;⁽⁸¹⁾
  - ha a támadott védjegyet olyan áruk/szolgáltatások tekintetében jelentették be/lajstromozták, amelyek ahhoz a területhez kapcsolódnak, amelyen a korábbi jog jóhírvevet szerzett.⁽⁸²⁾

Ezenkívül figyelembe kell venni, hogy annak vizsgálata, hogy a támadott védjegy bejelentőjének volt-e előzetes tudomása vagy vélelmezett tudomása arról, hogy a harmadik fél korábbi azonos/hasonló jogot használ/ ilyen joggal rendelkezik, nem korlátozódhat az Európai Unió piacára,⁽⁸³⁾ és ezért akkor is alkalmazható, ha a jogot nem uniós országban használták/lajstromozták. Példák többek között az alábbiak: „az ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai” ügy ⁽⁸⁴⁾ és a „DoggiS (fig.)” ⁽⁸⁵⁾ ügy, amelyek esetében a korábban lajstromozott védjegyeket valamely nem uniós országban lajstromozták és/vagy használták.

⁽⁷⁴⁾ A T-335/14. sz. DoggiS (fig.) ügyben 2016. január 28-án hozott ítélet (EU:T:2016:39) 76–81. pontja.

⁽⁷⁵⁾ A „támadott védjegy eredete és megalkotása óta való használata” tényezővel kapcsolatban további információért lásd a 2.4.2.7. alszakaszt.

⁽⁷⁶⁾ A T-592/20. sz. Agate kontra Agate ügyben 2021. szeptember 29-én hozott ítélet (EU:T:2021:633) 42–43. és 45–46. pontja.

⁽⁷⁷⁾ A T-592/20. sz. Agate kontra Agate ügyben 2021. szeptember 29-én hozott ítélet (EU:T:2021:633) 61–63. pontja.

⁽⁷⁸⁾ A „harmadik fél korábbi joga által élvezett jogi védelem szintje” tényezővel kapcsolatos további információkért lásd a 2.4.2.2. alszakaszt.

⁽⁷⁹⁾ A T-327/12. sz. Simca ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240) 45–46. és 49–50. pontja.

⁽⁸⁰⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 43. és 50. pont; a T-327/12. sz. Simca ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240) 45–50. pontja; a T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 48. pontja.

⁽⁸¹⁾ A T-311/20. sz. Choumicha Saveds (fig.) ügyben 2021. április 28-án hozott ítélet (EU:T:2021:219) 31. pontja.

⁽⁸²⁾ A T-311/20. sz. Choumicha Saveds (fig.) ügyben 2021. április 28-án hozott ítélet (EU:T:2021:219) 32. pontja.

⁽⁸³⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 47. pontja.

⁽⁸⁴⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 110. pontja.

⁽⁸⁵⁾ A T-335/14. sz. DoggiS (fig.) ügyben 2016. január 28-án hozott ítélet (EU:T:2016:39) 50-74. pontja.

Végül fontos megjegyezni, hogy a harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használata esetén a bejelentőnek a harmadik fél meglévő jogáról/jogairól való tudomása vagy feltételezett tudomása döntő fontosságú, és fontos szerepet játszik a rosszhiszeműség értékelésénél.⁽⁸⁶⁾

2.4.2.2 A harmadik fél korábbi joga által élvezett jogi védelem szintje

Az uniós ítélkezési gyakorlat⁽⁸⁷⁾ szerint a harmadik fél korábbi joga által élvezett jogi védelem szintje szintén olyan tényező lehet, amely figyelembe vehető annak megállapítása során, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járt-e el a védjegybejelentés benyújtásakor.

E tényező relevanciájának elemzéséhez fontos figyelembe venni, hogy a harmadik fél korábbi joga élvez-e bizonyos szintű jogi védelmet/elismerést, többek között a következők szerint: a) lajstromozás; b) benne rejllő vagy megszerzett megkülönböztető képesség; c) közismertség;⁽⁸⁸⁾ d) jóhírnév,⁽⁸⁹⁾ ideértve például korábbi jog továbbélő/maradvány jóhírnevét⁽⁹⁰⁾ is, a kérelmező nevének jóhírnevét⁽⁹¹⁾ vagy a kérelmező imázsát és/vagy becenevének jóhírnevét.⁽⁹²⁾ A korábbi jog „használata” szintén meghatározó lehet.

E tényező különösen az élőködő magatartás esetében releváns, például annak megállapításakor, hogy a bejelentő szándéka az volt, hogy tisztességtelenül kihasználja a korábbi jog jóhírnevét, beleértve annak továbbélő/maradvány jóhírnevét⁽⁹³⁾ is, vagy hogy hasznot húzzon annak erőteljes megkülönböztető képességéből.

Ezenkívül arra figyelemmel, hogy rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyekben a kérelmező különböző típusú korábbi jogokra, valamint ilyen korábbi jogok használatára alapozhatja érvelését,⁽⁹⁴⁾ ezt a tényezőt a korábbi jogok jellegétől⁽⁹⁵⁾ vagy attól a jogalaptól függetlenül kell vizsgálni, amely alapján az ilyen jogos érdek védelemben részesül, tekintet nélkül arra, hogy azokat lajstromozták-e, vagy sem. A védjegy lajstromozásának kérelmezése (adott területen) a kérelmező üzleti stratégiájának részét képezi, és például a lajstromozás elmaradása nem feltétlenül enged arra a következtetni, hogy a korábbi jog a piacon nem rendelkezik jóhírnévvel.⁽⁹⁶⁾

Hangsúlyozni kell azonban, hogy az eset körülményeinek elemzése – bizonyos esetekben – arra enged következtetni, hogy a rosszhiszeműség értékelése során a támadott védjegy jogi oltalmának terjedelmét vagy

⁽⁸⁶⁾ A „harmadik fél jogának/jogainak használata” aspektussal kapcsolatos további információkért lásd a 2.2.1.1. alszakaszt.

⁽⁸⁷⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 53. pontja; a T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 51. pontja; a T-366/21. sz. coinbase ügyben 2023. március 22-én hozott ítélet (EU:T:2023:156) 34. pontja.

⁽⁸⁸⁾ A T-291/09. sz. Pollo Tropical chicken on the grill ügyben 2012. február 1-jén hozott ítélet (EU:T:2012:39) 54. pontja.

⁽⁸⁹⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 51. pontja.

⁽⁹⁰⁾ A T-327/12. sz. Simca ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240) 46., 49. és 52–53. pontja.

⁽⁹¹⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 50–51. pontja; a T-311/20. sz. Choumiha Saveds (fig.) ügyben 2021. április 28-án hozott ítélet (EU:T:2021:219) 27–28. és 32–33. pontja.

⁽⁹²⁾ A T-456/15. sz. T.G.R. ENERGY DRINK ügyben 2016. október 5-én hozott ítélet (EU:T:2016:597) 30–35. és 41. pontja.

⁽⁹³⁾ A T-327/12. sz. Simca-ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240) 40., 46., 49. és 56. pontja.

⁽⁹⁴⁾ „Ily módon a bejelentő rosszhiszeműségének megítélése szempontjából az egyik releváns tényező az a körülmény, hogy a harmadik fél régóta használ valamely megjelölést a lajstromoztatni kért megjelöléssel azonos vagy ahhoz a megtévesztésig hasonló termék vonatkozásában, és e megjelölés bizonyos szintű jogi védelmet élvez” (a C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet [EU:C:2009:361] 46. pontja; a C-528/18 P. sz. Outsource 2 India [fig.] ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet [EU:C:2019:961] 71–72. pontja; a T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet [EU:T:2013:372], 30–33. pontja).

⁽⁹⁵⁾ Például lajstromozott védjegy, nem lajstromozott védjegy/megjelölés, közismert személy neve, vállalat/vállalkozás neve.

⁽⁹⁶⁾ A T-335/14. sz. DoggiS (fig.) ügyben 2016. január 28-án hozott ítélet (EU:T:2016:39) 86. pontja.

mértékét is figyelembe kell venni, mivel ez igazolhatja a bejelentő azon érdekét, hogy megjelölésének szélesebb körű jogi oltalmat biztosítson.⁽⁹⁷⁾ Ezért a bejelentőnek a védjegybejelentés benyújtásához kapcsolódó jogos célját támaszthatja alá.

2.4.2.3 A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága

Az uniós ítélkezési gyakorlat⁽⁹⁸⁾ szerint az a tény, hogy a támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonosak és/vagy hasonlóak, releváns tényező lehet annak megállapítása szempontjából, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járt-e el a védjegybejelentés benyújtásakor. E tényező értékelése azonban eltérhet a rosszhiszeműségnek vagy a korábbi jognak az adott rosszhiszeműséggel kapcsolatos ügyben hivatkozott szempontjától függően.

A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonosságának/hasonlóságának a rosszhiszeműség összefüggésében történő értékelésekor fontos szem előtt tartani, hogy bizonyos esetekben az összetéveszthetőség értékelése során végzettől eltérő értékelésre lehet szükség. Ennek oka, hogy a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések különösen a harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használatának vagy a védjegyrendszerrel való visszaélésnek a megakadályozására irányulnak, és például az a tény, hogy a szóban forgó jogok azonosak/hasonlóak, pusztán egyike azon tényezőknél, amelyek fontos szerepet játszhatnak a rosszhiszeműség általános értékelése során. Ezért az azonosság/hasonlóság e tényező alapján történő értékelése során előfordulhat, hogy nem szükséges elvégezni a támadott védjegy és a korábbi jog(ok) közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóság részletes vizsgálatát.⁽⁹⁹⁾ Mindazonáltal, noha e részletes vizsgálatra nincs szükség, fontos kiemelni, hogy csak abban az esetben lehet arra következtetni, hogy e tényező teljesül, ha a támadott védjegy és a korábbi jog(ok) között bizonyos – akár csekély – mértékű hasonlóság áll fenn. Ezt szem előtt tartva az összehasonlítás annak megállapítására irányulna, hogy a támadott védjegy és a korábbi jog(ok) hasonlóak-e vagy sem. Ehhez elegendő lehet a szóban forgó jog(ok) közötti összefüggés vagy kapcsolat megállapítása.

Végezetül fontos hangsúlyozni, hogy ennek a tényezőnek lehetnek bizonyos sajátosságai a rosszhiszeműség esetétől függően. A 2.5.2.2. alszakasz tartalmaz néhány, az ismételt benyújtás esetére vonatkozó konkrét információt.

2.4.2.4 A szóban forgó áruk és/vagy szolgáltatások

Az uniós ítélkezési gyakorlatból⁽¹⁰⁰⁾ az a következtetés vonható le, hogy a szóban forgó áruk és/vagy szolgáltatások szintén olyan tényezőt jelentenek, amely a rosszhiszeműség értékelésénél releváns lehet. E tényezőt a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések által követett azon cél kellő figyelembevételével kell értékelni, amely különösen a harmadik fél joga/jogai jogosulatlan használatának vagy a védjegyrendszerrel való visszaélésnek a megakadályozása.

Olyan esetekben, amikor több védjegy is érintett,⁽¹⁰¹⁾ a szóban forgó áruk és/vagy szolgáltatások összehasonlíthatók. Az adott ügy körülményeitől függően elegendő lehet például azt elemezni, hogy a szóban

⁽⁹⁷⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 51–52. pontja.

⁽⁹⁸⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 53. pontja; a T-456/15. sz. T.G.R. ENERGY DRINK ügyben 2016. október 5-én hozott ítélet (EU:T:2016:597) 36–39. pontja; a T-335/14. sz. DoggiS (fig.) ügyben 2016. január 28-án hozott ítélet (EU:T:2016:39) 59–63. és 76–79. pontja.

⁽⁹⁹⁾ A T-456/15. sz. T.G.R. ENERGY DRINK ügyben 2016. október 5-én hozott ítélet (EU:T:2016:597) 36–38. pontja.

⁽¹⁰⁰⁾ A T-335/14. sz. DoggiS (fig.) ügyben 2016. január 28-án hozott ítélet (EU:T:2016:39) 88-90. pontja.

⁽¹⁰¹⁾ Bejelentett, lajstromozott vagy nem lajstromozott.

forgó áruk és/vagy szolgáltatások egy szomszédos/kapcsolódó piaci szegmenshez tartoznak-e,⁽¹⁰²⁾ vagy az értékelést kiterjeszteni annak a piaci ágazatnak vagy kereskedelmi tevékenységi területnek az összehasonlítására, amelyben a kérelmező tevékenykedik.⁽¹⁰³⁾ A szóban forgó áruk és/vagy szolgáltatások közötti azonosság vagy hasonlóság fennállását azonban nem kell szükségszerűen megállapítani a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések alkalmazása érdekében, és például a rosszhiszeműség megállapítható azokban az esetekben is, amikor a szóban forgó áruk és/vagy szolgáltatások nem hasonlók.⁽¹⁰⁴⁾

Fontos szem előtt tartani, hogy az e tényező szerinti értékelés a korábbi jogok különböző típusaira, és nem csak a védjegyekre vonatkozhat (pl. támadott védjegyre és korábbi személynévre is vonatkozhat^[105]).

Például az uniós ítélkezési gyakorlat alapján az illetékes hatóságok, köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok:

- összehasonlíthatják a támadott védjegy árujegyzékében szereplő árukat és/vagy szolgáltatásokat azzal a területtel, ahol a kérelmező jóhírnevet szerzett/ismert;⁽¹⁰⁶⁾
- az érintett piaci ágazat szokásos kereskedelmi gyakorlatával összefüggésben a támadott védjegy árujegyzékében szereplő árukat és/vagy szolgáltatásokat összehasonlíthatják, vagy azokkal kapcsolatban észrevételeket tehetnek;⁽¹⁰⁷⁾
- összehasonlíthatják a támadott védjegy árujegyzékében szereplő árukat és /vagy szolgáltatásokat, vagy azokkal kapcsolatban észrevételeket tehetnek azon áruk/szolgáltatások alapján, amelyek értékesítésében a kérelmező várhatóan érdekelt lehet.⁽¹⁰⁸⁾

Végezetül fontos hangsúlyozni, hogy ennek a tényezőnek lehetnek bizonyos sajátosságai a rosszhiszeműség esetétől függően. A 2.5.2.2. alszakasz tartalmaz néhány, az ismételt benyújtás esetére vonatkozó konkrét információt.

2.4.2.5 Összetéveszthetőség

A rosszhiszeműség és az adott ügyre jellemző körülmények átfogó értékelésével összefüggésben egyes esetekben fontos lehet annak meghatározása, hogy a korábbi jog(ok) összetéveszthető(k)-e a támadott védjeggel. Ezért az adott eset körülményeitől függően fontos lehet figyelembe venni, hogy fennáll-e az összetévesztés veszélye a támadott védjegy és a korábbi jog(ok) között.⁽¹⁰⁹⁾

Ugyanakkor ismételten hangsúlyozni kell, hogy a védjegybejelentések rosszhiszeműségének értékelése során az összetéveszthetőség nem feltétele vagy előfeltétele a rosszhiszeműségnek. Ezért a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések alkalmazásához nem feltétlenül kell megállapítani azt, hogy a közönség részéről

⁽¹⁰²⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 64–65. pontja.

⁽¹⁰³⁾ A T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 49–50. pontja.

⁽¹⁰⁴⁾ A T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 39–41. pontja.

⁽¹⁰⁵⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 46. pontja.

⁽¹⁰⁶⁾ A T-311/20. sz. Choumicha Saveds (fig.) ügyben 2021. április 28-án hozott ítélet (EU:T:2021:219) 32. pontja.

⁽¹⁰⁷⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 46. pontja; a T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 50. pontja.

⁽¹⁰⁸⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 46. pontja.

⁽¹⁰⁹⁾ A C-529/07. sz. Lindt Goldhase ügyben 2009. június 11-én hozott ítélet (EU:C:2009:361) 53. pontja.

fennáll az összetévesztés veszélye,⁽¹¹⁰⁾ mivel ez csupán egyike azon tényezőknek, amelyeket figyelembe kell venni.

2.4.2.6 A felek közötti korábbi kapcsolat

Az uniós ítélkezési gyakorlat szerint a kérelmező és a bejelentő között a támadott védjegy bejelentését megelőzően fennálló közvetlen vagy közvetett kapcsolat szintén a bejelentő rosszhiszeműségére utalhat⁽¹¹¹⁾.

A rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések céljára tekintettel ezt a tényezőt tágan kell értelmezni annak érdekében, hogy az a felek közötti mindenféle viszonyra kiterjedjen. Ezért e tényező értékeléséhez többek között a következőket kell figyelembe venni: szerződéskötést megelőző, szerződéses vagy szerződéskötést követő kapcsolat fennállása; vagy egymással szemben támasztott elvárások és fennálló kötelezettségek, ideértve a kérelmező cégen belüli korábbi vagy jelenlegi pozícióból eredő lojális és tisztességes eljárásra vonatkozó elvárásokat is.⁽¹¹²⁾

Az uniós ítélkezési gyakorlatból vett példaként az alábbi, a kérelmező és a bejelentő közötti korábbi kapcsolatok (konkrét kapcsolat) vehetők figyelembe a rosszhiszeműség értékelése során:

- a felek közötti informális kapcsolatok, például (szerződéses) tárgyalások;⁽¹¹³⁾
- a felek közötti közvetlen kapcsolatok, mint például a kapcsolatfelvétel a vita kereskedelmi rendezése lehetőségeinek feltárása érdekében;⁽¹¹⁴⁾
- szóbeli megállapodásokon alapuló kereskedelmi kapcsolat, amely meghatározott áruk behozatalából és értékesítéséből, valamint a támadott védjegy e célból védjegyként történő használatából áll;⁽¹¹⁵⁾
- forgalmazási megállapodás fennállása;⁽¹¹⁶⁾
- használati megállapodás fennállása, beleértve a sikertelen engedélyest is;⁽¹¹⁷⁾
- az a tény, hogy a bejelentő a forgalmazási megállapodás egyik felének ügyvezetőjeként járt el;⁽¹¹⁸⁾
- az a tény, hogy a bejelentő a kérelmező jegyzett tőkéjében jelentős részesedéssel rendelkező részvényes volt, és vezető tisztségviselői tagjai voltak a kérelmező igazgatótanácsának,⁽¹¹⁹⁾ a kérelmező munkavállalója volt, vagy egyéni vállalkozóként dolgozott a kérelmezőnek (vagy a csoportjához tartozó más vállalkozásoknak);⁽¹²⁰⁾

⁽¹¹⁰⁾ A C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 54. pontja; 19/10/2022, a T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 31. és 40. pontja.

⁽¹¹¹⁾ A T-291/09. sz. Pollo Tropical chicken on the grill ügyben 2012. február 1-jén hozott ítélet (EU:T:2012:39) 85–87. pontja; a T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 25–29. pontja; a T-456/15. sz. T.G.R. ENERGY DRINK ügyben 2016. október 5-én hozott ítélet (EU:T:2016:597) 53–55. pontja.

⁽¹¹²⁾ A T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 28. pontja; a T-136/18. sz. K (fig.) ügyben 2019. április 30-án hozott ítélet (EU:T:2019:265) 68–69. pontja; a T-772/17. sz. Café del Mar (fig.) ügyben 2019. július 12-én hozott ítélet (EU:T:2019:538) 53–54. pontja.

⁽¹¹³⁾ A T-340/16. sz. Outsource 2 India (fig.) ügyben 2018. május 31-én hozott ítélet (EU:T:2018:314) 43. és 47. pontja.

⁽¹¹⁴⁾ A T-132/16. sz. VENMO ügyben 2017. május 5-én hozott ítélet (EU:T:2017:316) 60–61. pontja.

⁽¹¹⁵⁾ A T-167/20. sz. TORNADO (fig.) ügyben 2021. május 12-én hozott ítélet (EU:T:2021:257) 55. pontja.

⁽¹¹⁶⁾ A T-136/18. sz. K (fig.) ügyben 2019. április 30-án hozott ítélet (EU:T:2019:265, 53–57. pontja (szintén kizárólagos szállítási szerződés); a T-107/16. sz. AIR HOLE FACE MASKS YOU IDIOT (fig.) ügyben 2017. május 16-án hozott ítélet (EU:T:2017:335) 32–34. és 39–40. pontja.

⁽¹¹⁷⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 116. és 124–125. pontja.

⁽¹¹⁸⁾ A T-853/19. sz. EARNEST SEWN ügyben 2021. március 17-én hozott ítélet (EU:T:2021:145) 47–49. pontja.

⁽¹¹⁹⁾ A T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 25. pontja.

⁽¹²⁰⁾ A T-327/12. sz. Simca-ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240) 14. és 78. pontja.

- az a tény, hogy a bejelentőt meghatalmazták arra, hogy a kérelmezők és a bejelentő által alapított társaság jogi képviselőjeként járjon el;⁽¹²¹⁾
- olyan megállapodás megléte, amely alapján a bejelentő meghatározott áruk forgalmazásának promotálása céljából jogosult használni a kérelmező arcképét, becenevét, szó- és ábrás védjegyeit.⁽¹²²⁾

Tekintettel arra, hogy a korábbi kapcsolatok a gyakorlatban sokféle formát ölthetnek, eseti megközelítést kell alkalmazni, figyelembe véve, hogy a felek közötti kapcsolat lehetőséget adott-e a bejelentőnek arra, hogy megismerje a harmadik fél korábbi jogát/jogait, és például értékelje annak értékét.

Ezenkívül nem szükséges figyelembe venni a felek közötti megállapodás(ok) pontos jellegét vagy formáját a bejelentő védjegybejelentés során tanúsított rosszhiszeműségének megállapításához. Nincs jelentősége annak, hogy a felek között van-e használati vagy más típusú megállapodás, illetve hogy a közöttük létrejött szerződés írásbeli vagy szóbeli volt-e, mivel e megállapodások megléte elegendő annak bizonyítására, hogy a felek a támadott védjegy bejelentési időpontját megelőzően közvetlen kapcsolatban álltak egymással.⁽¹²³⁾

A fentiek alapján az, hogy ilyen esetekben a támadott védjegyet a bejelentő saját nevében jelenti be vagy lajstromoztatja az EU-ban, az adott eset körülményeitől függően az üzleti tisztesség követelményei megsértésének minősülhet. Következésképpen fennállhat a rosszhiszeműség, ha a bejelentő a lajstromozás révén megkísérli megszerezni annak a harmadik félnek a korábbi jogát, akivel szerződéses vagy szerződéskötést megelőző vagy bármilyen olyan kapcsolatban állt, amely tekintetben a jóhiszeműség irányadó és a bejelentőt a másik félnek a szóban forgó joggal kapcsolatos jogos érdekeivel és elvárásaival kapcsolatban a tisztességes eljárásra kötelezi.

2.4.2.7 A támadott védjegy eredete és megalkotása óta való használata

A rosszhiszeműség átfogó értékelésének összefüggésében releváns tényező lehet a támadott védjegyet alkotó szó vagy logó/grafikus ábrázolás keletkezésének eredete vagy körülményei, valamint az üzleti életben történő korábbi használata, különösen a konkurens cégek általi használata (ideértve a „történeti” használatot is).⁽¹²⁴⁾ E tényező hasznos információkkal szolgálhat a bejelentőnek a védjegybejelentés benyújtásakor fennálló szándékáról. Az e tényező szerinti elemzés például a következőkről adhat tájékoztatást:

- ki dolgozta ki/alkotta meg a támadott védjegy alapjául szolgáló szót/logót, és milyen okok állnak a megalkotásának hátterében;⁽¹²⁵⁾
- az a kérdés, hogy a támadott védjegy a támadott védjegy bejelentőjének más jogából, például egy vállalkozás kereskedelmi nevéből ered-e, és hogyan használták ezt a jogot.⁽¹²⁶⁾

Azt is meg kell jegyezni, hogy a támadott védjegy korábbi használatának területi vonatkozásai, beleértve annak történeti használatát is, nem korlátozódhatnak az uniós piacra.⁽¹²⁷⁾ Ezért a támadott védjegynek az Európai Unión kívüli országokban történő korábbi használata is figyelembe vehető.

⁽¹²¹⁾ A T-772/17. sz. Café del Mar (fig.) ügyben 2019. július 12-én hozott ítélet (EU:T:2019:538) 51. és 53–54. pontja.

⁽¹²²⁾ A T-456/15. sz. T.G.R. ENERGY DRINK ügyben 2016. október 5-én hozott ítélet (EU:T:2016:597) 30-33. pontja.

⁽¹²³⁾ A T-456/15. sz. T.G.R. ENERGY DRINK ügyben 2016. október 5-én hozott ítélet (EU:T:2016:597) 53-55. pontja.

⁽¹²⁴⁾ A T-327/12. sz. Simca-ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240) 60. pontja.

⁽¹²⁵⁾ A T-136/18. sz. K (fig.) ügyben 2019. április 30-án hozott ítélet (EU:T:2019:265) 59–69. és 83. pontja; a T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 89–90. pontja; a T-257/11. sz. COLOURBLIND ügyben 2015. február 26-án hozott ítélet (EU:T:2015:115) 73–76. pontja.

⁽¹²⁶⁾ A T-33/11. sz. Bigab ügyben 2012. február 14-én hozott ítélet (EU:T:2012:77) 22. pontja.

⁽¹²⁷⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 47. pontja.

2.4.2.8 A támadott védjegy bejelentéséhez vezető események időbeli sorrendje

Az uniós ítélkezési gyakorlat szerint⁽¹²⁸⁾ a rosszhiszeműség értékelése során a támadott védjegy bejelentéséhez vezető események időbeli sorrendje is releváns tényező lehet. Ebben a tekintetben, szem előtt tartva, hogy a rosszhiszeműséget az adott esetre vonatkozó összes körülmény figyelembevételével kell megállapítani, fontos időrendben elemezni a támadott védjegy bejelentéséhez vezető események menetét (azaz a bejelentést megelőző eseményeket). Ez az elemzés segíthet az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – abban, hogy megértsék a bejelentőnek a támadott védjegy bejelentésével kapcsolatos indokait.

E tényező alapján a következő, az uniós ítélkezési gyakorlatból vett események/körülmények vehetők figyelembe.

- Volt-e bármilyen vita a bejelentő és a kérelmező között a támadott védjegy benyújtása előtt vagy annak időpontjában.⁽¹²⁹⁾
- A felek közötti üzleti kapcsolat állapota a támadott védjegy bejelentésének időpontjában: a kapcsolat megszűnt-e már, vagy megromlott/ egy ideje feszült volt-e.⁽¹³⁰⁾
- Azokban az esetekben, amikor a felek közötti kapcsolat megszűnt, ezen üzleti kapcsolat megszűnése és a támadott védjegy benyújtása közötti időtartam.⁽¹³¹⁾
- Változott-e a kérelmező piaci helyzete, ideértve például a pénzügyi helyzetét és közismertségét, a támadott védjegy bejelentését megelőző időszakban.⁽¹³²⁾
- A támadott védjegy benyújtásának időpontja.⁽¹³³⁾ Ez az elemzés különösen az ismételt benyújtás esetében lesz fontos, amikor ellenőrizni kell, hogy releváns tényező-e az a tény, hogy a bejelentő bizonyos időpontban ismételten bejelentette a támadott védjegyet.

A támadott védjegy bejelentéséhez vezető (vagy közvetlenül a bejelentés után bekövetkezett) események időbeli sorrendjének elemzése továbbá más tényezőkről is információt nyújthat, például arról, hogy a bejelentő tudta-e vagy tudnia kellett-e, hogy a kérelmező korábbi azonos/hasonló jogot használ.⁽¹³⁴⁾

2.4.2.9 A támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika

A támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika – ideértve az üzleti stratégiát – hiánya szintén releváns tényező lehet annak megállapításához, hogy azt rosszhiszeműen jelentették-e be.

E tényező értékelésekor az egyik olyan helyzet, amellyel az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – találkozhatnak, amikor a bejelentő nemcsak azon áru- és/vagy szolgáltatáskategóriák tekintetében kérte a védjegy lajstromozását, amelyeket a bejelentés benyújtásakor forgalmaz, illetve nyújt, hanem egyéb olyan áru- és/vagy szolgáltatáskategóriák tekintetében is, amelyeket a jövőben forgalmazni, illetve nyújtani kívánt vagy tervezett. Ebben az összefüggésben fontos megjegyezni, hogy ez a gyakorlat –

⁽¹²⁸⁾ A T-257/11. sz. COLOURBLIND ügyben 2015. február 26-án hozott ítélet (EU:T:2015:115) 68. pontja.; a T-456/15. sz. T.G.R. ENERGY DRINK ügyben 2016. október 5-én hozott ítélet (EU:T:2016:597) 28. pontja; a T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 30. pontja.

⁽¹²⁹⁾ A T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 30. pontja.

⁽¹³⁰⁾ A T-167/20. sz. TORNADO (fig.) ügyben 2021. május 12-én hozott ítélet (EU:T:2021:257) 69–71. pontja; a T-340/16. sz. Outsource 2 India (fig.) ügyben 2018. május 31-én hozott ítélet (EU:T:2018:314) 42. pontja.

⁽¹³¹⁾ A T-853/19. sz. FINITE VARGED ügyben 2021. március 17-én hozott ítélet (EU:T:2021:145) 67–70. pontja; a C-104/18 P. sz. STYLO & KOTON (fig.) ügyben 2019. szeptember 12-én hozott ítélet (EU:C:2019:724) 64. pontja.

⁽¹³²⁾ A T-321/10. sz. Gruppo Salini ügyben 2013. július 11-én hozott ítélet (EU:T:2013:372) 30. pontja.

⁽¹³³⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 87–89. pontja.

⁽¹³⁴⁾ A T-592/20. sz. Agate kontra Agate ügyben 2021. szeptember 29-én hozott ítélet (EU:T:2021:633) 61–63. pontja; a T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 46. pontja.

amint azt az uniós ítélkezési gyakorlat is megállapítja ⁽¹³⁵⁾ –főszabály szerint jogszerű. Ezért az áruk és/vagy szolgáltatások hosszú listája önmagában nem jelent automatikusan rosszhiszeműséget. A rosszhiszeműséggel összefüggésben azonban bizonyos áruk és/vagy szolgáltatások árujegyzékbe való felvételének gyakorlata a rosszhiszeműségre utalhat, ha az mesterséges, és hiányzik a tisztességes üzleti logika, ideértve az üzleti stratégiát is.⁽¹³⁶⁾

Az alábbiakban több olyan, az uniós ítélkezési gyakorlatból vett példát mutatunk be, amelynél az ügy körülményeiből az derült ki, hogy a bejelentés mögött nem állt üzleti logika.

<p>A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 60–77. pontja⁽¹³⁷⁾</p>	<p>Az ügy körülményeiből kiderült, hogy a védjegyjogosult által ugyanazon védjegy ismételt bejelentésének alátámasztása érdekében felhozott egyik fő ok a felszólalási eljárás során felmerülő adminisztratív terhek csökkentése volt (azáltal, hogy nem kellett minden ilyen felszólalás során a használatra vonatkozó bizonyítékokat kérésre benyújtani). Az ügy vizsgálata alapján a bejelentő egyértelműen elismerte, hogy a támadott védjegy benyújtását alátámasztó egyik előny azon a tényen alapult, hogy nem kell a védjegy tényleges használatát több felszólalási eljárásban folyamatosan bizonyítani. Mindazonáltal elfogadhatónak tekintették a bejelentő azon magyarázatait, amelyek szerint lényegében a „MONOPOLY” védjegyet akarta oltalomban részesíteni más áruk és szolgáltatások tekintetében, annak érdekében, hogy kövesse a technológiai fejlődést és üzleti tevékenységeinek kiterjesztését. Ezen indok miatt nem törölték a támadott védjegyet a korábbi védjegyek árujegyzékében nem szereplő áruk és szolgáltatások tekintetében. E magyarázatok azonban nem igazolták a támadott védjegy bejelentését a korábbi védjegyek árujegyzékeibe tartozó árukkal és szolgáltatásokkal azonos áruk és szolgáltatások tekintetében. Ezenkívül az adminisztratív terheknek a támadott védjegy bejelentéséből eredő állítólagos csökkentése nehezen egyeztethető össze a korábbi védjegyek ismételt benyújtásával és fenntartásával kapcsolatos többletköltségekkel és adminisztratív teherrel.</p>
<p>A T-335/14. sz. DoggiS (fig.) ügyben 2016. január 28-án hozott ítélet (EU:T:2016:39) 88. és 90. pontja.</p>	<p>Az ebben az ügyben benyújtott bizonyítékok nem adtak magyarázatot arra, hogy a bejelentő üzleti szempontból miért a kérelmezők korábbi ábrás védjegyeivel majdnem azonos ábrás védjegy lajstromozását kérelmezte ez utóbbi védjegyek szolgáltatásaival azonos szolgáltatások, valamint az e szolgáltatások nyújtásához elengedhetetlen termékek tekintetében. Ráadásul a bejelentő nem is hivatkozott semmiféle üzleti logikára e cselekmény igazolásaként. A bejelentő mindössze néhány azzal kapcsolatos megalapozatlan érvre hivatkozott, hogy a támadott védjegyének bejelentésekor nem volt tudomása a kérelmezők korábbi védjegyeinek létezéséről. A bejelentő azon érve továbbá, hogy hosszú időt töltött a franchise-ágazatban, nem igazolhatja jogos érdekét, mivel a hivatkozott tapasztalat a pénzügyi területre vonatkozott, vagyis a gyorséttermi ágazattól teljesen eltérő területre.</p>
<p>A T-592/20. sz. Agate kontra</p>	<p>A jelen ügy körülményeiből kiderült, hogy a bejelentő nem nyújtott be egyetlen olyan bizonyítékot sem, amely alkalmas lett volna a támadott védjegy használatának vagy</p>

⁽¹³⁵⁾ A T-33/11. sz. Bigab ügyben 2012. február 14-én hozott ítélet (EU:T:2012:77) 25. pontja; a T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 54–55. pontja (ebben a két ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget); a T-507/08. sz. 16PF ügyben 2011. június 7-én hozott ítélet (EU:T:2011:253) 88–89. pontja; a T-167/15. sz. NEUSCHWANSTEIN ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:391) 55. pontja.

⁽¹³⁶⁾ A T-33/11. sz. Bigab ügyben 2012. február 14-én hozott ítélet (EU:T:2012:77) 26. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget).

⁽¹³⁷⁾ Ezen ítélettel kapcsolatos további információk a 2.5.2.2. szakaszban foglalt táblázatban található.

<p>Agate ügyben 2021. szeptember 29-én hozott ítélet (EU:T:2021:633) 68–71. pontja.</p>	<p>más védjeggyel ellátott gumiabroncsok általa történő értékesítésének igazolására. Nem adott észszerű magyarázatot a mezőgazdaság területén végzett kereskedelmi tevékenységének az abroncságazatra való kiterjesztésére, miközben a benyújtott bizonyítékokból kitűnik, hogy „a tehergépkocsi-abroncsokat gyártó cégek nem gyártják mezőgazdasági [járművek] gumiabroncsait”.</p>
--	--

Hangsúlyozni kell azonban, hogy az ügy körülményeinek elemzése arra a következtetésre is vezethet, hogy a támadott védjegy bejelentése mögött tisztességes üzleti logika állt. Ezt a helyzetet az uniós ítélkezési gyakorlatból vett alábbi példák szemléltetik.

<p>A T-33/11. sz. Bigab ügyben 2012. február 14-én hozott ítélet (EU:T:2012:77) 23. pontja.</p>	<p>Ebben az ügyben a tisztességes üzleti logikát abból a tényből vezették le, hogy a védjegybejelentés benyújtását megelőző időszakban a bejelentő a védjegyet egyre több tagállamban használta. Ez hihető indítéknak minősült ahhoz, hogy a bejelentő a támadott védjegy oltalmát európai uniós védjegyként történő lajstromozása révén kiterjeszthesse, ezért kizárta a bejelentő rosszhiszeműségét.</p>
--	--

<p>A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 35–37. és 49. pontja.</p>	<p>Az ügy bizonyítékai és tényei azt támasztják alá, hogy a támadott védjegyet a „Pelikan” védjegy megalkotásának 125. évfordulója alkalmából nyújtották be, ezért a bejelentő úgy döntött, hogy korszerűsíti azt, és új bejelentést nyújt be erre az új változatra vonatkozóan. Azt a tény is figyelembe vették, hogy a támadott védjegy frissített árujegyzékre vonatkozott. Mindez arra a következtetésre vezetett, hogy a bejelentés mögött tisztességes üzleti logika állt, amely ugyanakkor kizárta a bejelentő rosszhiszeműségének lehetőségét a támadott védjegy bejelentésekor.</p>
---	--

2.4.2.10 Pénzbeli ellentételezés iránti kérelem

A bejelentő által a kérelmezőhöz intézett pénzbeli ellentételezés iránti kérelem szintén releváns tényező lehet a rosszhiszeműség értékelése során, különösen akkor, ha bizonyíték áll rendelkezésre arra vonatkozóan, hogy a bejelentőnek tudomása volt a korábbi jog létezéséről, és számíthatott arra, hogy a kérelmezőtől pénzügyi ellentételezésre vonatkozó ajánlatot fog kapni.⁽¹³⁸⁾ Rosszhiszeműség tehát akkor állhat fenn, ha nyilvánvaló, hogy a védjegybejelentést spekulatív módon vagy kizárólag abból a célból nyújtották be, hogy harmadik féltől pénzt kényszerítsenek ki, és nem azzal a szándékkal, hogy a védjegy megfeleljen alapvető rendeltetésének.⁽¹³⁹⁾

2.4.2.11 A bejelentő magatartási/cselekvési mintája

Az a tény, hogy a bejelentő magatartása/cselekményei konkrét mintát követtek, releváns tényező lehet, amelyet figyelembe kell venni a védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség értékelésekor.

Például a bejelentő magatartásának/cselekményének az uniós ítélkezési gyakorlatból levezetett alábbi mintáit tekintették relevánsnak a bejelentő tisztességtelen szándéka fennállásának megállapítása szempontjából:

⁽¹³⁸⁾ A T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 81–83. pontja.

⁽¹³⁹⁾ A T-327/12. sz. Simca ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240) 72. pontja; a T-82/14. sz. LUCEO ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:396) 145. pontja.

- az a tény, hogy a bejelentő a támadott „NEYMAR” védjegy lajstromozása iránti kérelem benyújtásának napján egy másik védjegy lajstromozása iránti kérelmet is benyújtott, amely szintén egy másik híres labdarúgó nevéből állt;⁽¹⁴⁰⁾
- az a tény, hogy a bejelentő visszaélésszerű bejelentési stratégiát alakított ki (például a bejelentési díjak megfizetése nélkül a nemzeti védjegybejelentések láncolatát indította el annak érdekében, hogy az európai uniós védjegybejelentésre vonatkozó elsőbbség igényléséhez a hat hónapos megfontolási időt, sőt az ötéves türelmi időt meghaladó időtartamra maga számára blokkoló helyzetet biztosítson);⁽¹⁴¹⁾
- az a tény, hogy a bejelentő több harmadik fél jóhírnévvel rendelkező védjegyét jelentette be az ilyen védjegyek jogosultjainak hozzájárulása és/vagy a velük aláírt használati megállapodás megléte nélkül.⁽¹⁴²⁾

Egy másik példa lehet az a tény, hogy a bejelentő – többek között a kapcsolódó jogi/természetes személyeken keresztül – visszaél a védjegyre vonatkozó szabályokkal/rendszerrel azzal a szándékkal, hogy a másik felet vagy akár a szellemi tulajdoni hivatalokat nehézkes eljárásokkal (pl. nagyszámú törlési kérelem benyújtásával) túlterhelje.

2.5 A rosszhiszeműség scenáriói a védjegybejelentésekkel összefüggésben

A közös gyakorlat e része a védjegybejelentésekkel kapcsolatos rosszhiszeműség legjellemzőbb vagy legfigyelemreméltóbb példáit mutatja be – kettőt a harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használata, hármát pedig a védjegyrendszerrel való visszaélés aspektusa alapján. Ezenkívül e rész minden egyes eset tekintetében az uniós ítélkezési gyakorlatból vett példákat is tartalmaz, amelyek bemutatják, hogy valós esetekben hogyan értékelték a rosszhiszeműséget. A példák konkrétan annak szemléltetésére szolgálnak, hogy a (fenti 2.4. szakaszban bemutatott) tényezők, amelyek hozzájárultak a rosszhiszeműség megállapításához az egyes konkrét esetekben, hogyan hatnak egymásra.

Ebben a tekintetben fontos szem előtt tartani a „tényezők” és a „esetek” közötti különbséget. A „rosszhiszeműség esetei” olyan konkrét helyzetekre utalnak, amelyekben több (a rosszhiszeműség értékelése szempontjából releváns) elemnek kell megjelennie és egymásra hatnia ahhoz, hogy a bejelentő rosszhiszeműségére lehessen következtetni. A „tényező” azonban csak egy olyan elem, amely a rosszhiszeműség értékelése során figyelembe vehető, és általában egy tényező önmagában nem elegendő a rosszhiszeműség megállapításához.

⁽¹⁴⁰⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 50. pontja.

⁽¹⁴¹⁾ A T-82/14. sz. LUCEO ügyben 2016. július 7-én hozott ítélet (EU:T:2016:396) 48., 51–52. pontja; a T-627/21. sz. Monsoon ügyben 2022. szeptember 7-én hozott ítélet (EU:T:2022:530) 35–37. pontja.

⁽¹⁴²⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 154–155. pontja.

2.5.1 A harmadik fél jogának/jogainak jogosulatlan használatával kapcsolatos scenáriók

2.5.1.1 Élősködő magatartás

Az élősködő magatartás olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben az eset összes körülményének elemzése alapján nyilvánvaló, hogy a támadott védjegyet tisztességtelen szándékkal jelentették be:

- a) korábbi jog jóhírnevének élősködő módon történő kihasználása⁽¹⁴³⁾, beleértve a továbbélő/maradvány jóhírnév élősködő módon történő kihasználását is;⁽¹⁴⁴⁾ vagy
- b) haszonszerzése korábbi jogból, függetlenül annak piaci elismertségi fokától.

Meg kell jegyezni, hogy ez az eset sokféle olyan ügyet fed le, amikor a bejelentő, mivel tudott egy olyan korábbi jog létezéséről, amely a piacon bizonyos fokú jogi védelmet/elismerést élvez, beleértve a tényleges jelenlétet is,⁽¹⁴⁵⁾ védjegybejelentést nyújtott be azzal a szándékkal, hogy kapcsolatot létesítsen a korábbi joggal vagy a lehető legjobban utánozza azt, hogy hasznot húzzon annak vonzerejéből és/vagy piaci ismertségéből, bármi legyen is az. Erre akkor is sor kerülhet, ha a bejelentő arra törekszik, hogy folytonosság vagy öröklés hamis látszatát keltse a támadott védjegy és olyan korábban elismert történelmi védjegy vagy korábban híres személy/társaság/korábbi jog között, amely, illetve aki az érintett vásárlóközönség körében még mindig ismert.⁽¹⁴⁶⁾

A fentiekből következik, hogy a rosszhiszeműség ezen eset szerinti fennállására különböző tényezőkből lehet következtetni. Ahhoz azonban, hogy ez az eset fennálljon, meg kell állapítani a bejelentő arra irányuló tisztességtelen szándékát, hogy hasznot húzzon a korábbi jog vonzerejéből és/vagy piaci ismertségéből. Ez következhet például a harmadik fél korábbi joga által megszerzett goodwillből, jóhírnévből, sikerből, presztízsből és/vagy valós jelenlétből, vagy egy híres/közismert személyre vagy eseményre való hivatkozásból. A bejelentő például hasznot akarhat húzni a kérelmezőnek a korábbi jogával kapcsolatos goodwill népszerűsítése és kiépítésébe céljából megvalósított befektetéseiből, vagy abból, hogy a kérelmező valamely korábbi jogának használatából, ami megalapozta szilárd jelenlétét egy adott piacon.

A fentiek alapján nyilvánvaló, hogy ez a scenárió többek között magában foglalja azokat az eseteket, amikor a cél a korábbi jog jóhírnevének – így továbbélő/maradvány jóhírnevének – élősködő módon történő kihasználása. Ehhez fontos, hogy a korábbi jog a támadott védjegy bejelentésének időpontjában bizonyos jóhírnévvel vagy közismertséggel rendelkezzen.⁽¹⁴⁷⁾ Ugyanakkor egyértelmű különbséget kell tenni a védjegyirányelv 5. cikke (3) bekezdésének a) pontja és a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések között.

Hangsúlyozni kell, hogy a kérelmezőtől – a rosszhiszeműséggel összefüggésben – nem lehet megkövetelni, hogy ugyanolyan módon állapítsa meg korábbi jogának jóhírnevét, mint a védjegyirányelv 5. cikke (3) bekezdésének a) pontján alapuló eljárásokban.⁽¹⁴⁸⁾ Ennek az az oka, hogy a két rendelkezés célja eltérő.

- A védjegyirányelv 5. cikke (3) bekezdésének a) pontja oltalmat biztosít az olyan korábban lajstromozott védjegyeknek, amelyek az adott tagállamban vagy az Európai Unióban jóhírnévvel rendelkeznek, ha a

⁽¹⁴³⁾ A T-795/17. sz. NEYMAR ügyben 2019. május 14-én hozott ítélet (EU:T:2019:329) 51. pontja; a T-466/21. sz. Lio (fig.) kontra El Lio (fig.) és társai ügyben 2022. október 19-én hozott ítélet (EU:T:2022:644) 83. pontja.

⁽¹⁴⁴⁾ A T-327/12. sz. Simca ügyben 2014. május 8-án hozott ítélet (EU:T:2014:240).

⁽¹⁴⁵⁾ A „jogvédelem szintje tényezőt” illetően további információért lásd a 2.4.2.2. alszakaszt.

⁽¹⁴⁶⁾ A T-250/21. sz. nehera (fig.) ügyben 2022. július 6-án hozott ítélet (EU:T:2022:430) 68–69. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget).

⁽¹⁴⁷⁾ A T-250/21. sz. nehera (fig.) ügyben 2022. július 6-án hozott ítélet (EU:T:2022:430) 57. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget).

⁽¹⁴⁸⁾ A T-3/18. és T-4/18. sz. ANN TAYLOR kontra ANNTAYLOR és társai ügyben 2019. május 23-án hozott ítélet (EU:T:2019:357) 60. pontja.

bejelentett védjegy (támadott védjegy) alapos ok nélküli használata sértené vagy tisztességtelenül kihatárolná a korábbi védjegy megkülönböztető képességét vagy jóhírnevét. Ezenkívül ez a cikk külön kizáró vagy törlési okot képez, és saját formai és tartalmi követelményekhez kötött, amelyek között nem szerepel a támadott védjegy bejelentőjének rosszhiszeműsége.

- A rosszhiszeműsége vonatkozó rendelkezések alkalmazásához azonban – amint az e dokumentumban már említésre került – a konkrét esetre vonatkozó egyéb tényezők mellett a bejelentő tisztességtelen szándéka is szükséges. Ezt a tényezőt általában releváns, következetes és objektív kritériumok alapján állapítják meg, és az eset bizonyítékainak fényében értékelik. Ezért az a tény, hogy az élőködő magatartás esete alapján a korábbi jog (amely lehet lajstromozott vagy nem lajstromozott védjegy) jóhírnévvel rendelkezik, más fokú ismertséggel rendelkezik a piacon, vagy azt harmadik fél kereskedelmi forgalomban használja, többek között olyan elem, amely a bejelentő tisztességtelen szándékára utalhat.

Végezetül, ezen esettel szembesülve az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – azt is figyelembe kell venniük, hogy élőködő magatartás akkor is előfordulhat, ha a korábbi jog ismertségének foka vagy kereskedelmi forgalomban való használata harmadik országból származik.

Például az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – az alábbi, a Törvényszék előtti ügyben felvázolthoz hasonló helyzettel szembesülhetnek:

A Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek	Simca Europe Ltd kontra OHIM		A fellebbezési tanács előtti felek	PSA PEUGEOT CITROËN, Groupement d'Intérêt Economique [kérelmező] kontra SIMCA EUROPE LIMITED [jelenlegi jogosult]
A Törvényszék előtti ügy száma és dátuma	T-327/12, 2014. május 8.		Fellebbezési tanács előtti ügy száma és dátuma	R 645/2011-1, 2012. április 12.
Védjegyek	A támadott védjegy	Korábbi jogok	A rosszhiszeműség ebben az ügyben való megállapítása szempontjából releváns tényezők	
	SIMCA 6 489 371. sz. európai uniós védjegy (szóvédjegy) 12. osztály	 WO 218 957. sz. nemzetközi védjegy (Németország, Spanyolország, Ausztria és a Benelux államok) 12., 16. és 25. osztály	A bejelentő tisztességtelen szándéka (a jelen ügyben: a kérelmező védjegyei továbbélő/maradvány jóhírnevének élőködő módon történő kihatárolnása, és e jóhírnév révén való előnyszerzés)	
			A bejelentő tudomással rendelkezik arról, hogy a harmadik fél korábbi azonos/hasonló jogot használ	
			A harmadik fél korábbi joga által élvezett jogi védelem szintje	
			A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága	
			A támadott védjegy eredete és megalkotása óta való használata	
		A támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika hiánya		

			A támadott védjegy bejelentéséhez vezető események időbeli sorrendje
Az ügy összefoglalása	<p>Az eredeti bejelentő (Joachim Wöhler) a „SIMCA” európai uniós védjegyet lajstromoztatta. A védjegyet később a Simca Europe Ltd-re (jelenlegi jogosult) ruházta át. A kérelmező (GIE PSA Peugeot Citroen) rosszhiszeműségre alapított törlési kérelmet nyújtott be. A kérelmező a korábbi, több tagállamban oltalom alatt álló „SIMCA” védjegy jogosultja volt, noha a védjegyet a korábbi évtizedekben nem használták. Noha a „SIMCA” védjegy jóhírveve csökkent az évek során, az autók iránt érdeklődő vásárlóközönség körében még mindig bizonyos fokú jóhírnévvel („továbbélő/maradvány jóhírnévvel”) rendelkezik. A Törvényszék megállapította, hogy a „SIMCA” védjegynek mint „történeti” védjegynek a létezése közismert tény volt, és hogy a korábbi jogosultnak tudomása volt a védjegy továbbélő/maradvány jóhírnevéről. Következésképpen a Törvényszék úgy vélte, hogy a 12. osztály tekintetében az azonos támadott védjegyet szándékosan azzal a céllal jelentették be lajstromozásra, hogy azt (a fogyasztók) képzettársítás révén a korábbi jogokhoz kapcsolják, és hogy ezáltal kihasználják azok továbbélő/maradvány jóhírnevét a gépjárművek piacán, ezáltal élőszködő módon kihasználva annak jóhírnevét, sőt, hogy konkurenciát teremtsenek a korábbi védjegyek tekintetében, amennyiben azokat a kérelmező a jövőben mégis újból használni kezdené.</p>		

2.5.1.2 A vagyonkezelői viszony megsértése

A rosszhiszeműség ezen esete tekintetében a felperes és a bejelentő közötti vagyonkezelői viszony (a 2.4.2.6. alszakaszban kifejtett tényező egyik példája) a támadott védjegy bejelentését megelőző fennállását kell megállapítani. Ezért a rosszhiszeműség értékelése érdekében többek között azt kell vizsgálni, hogy a bejelentő és a felperes között volt-e olyan jellegű üzleti együttműködési megállapodás, amely vagyonkezelői viszonyt teremt, vagy ilyen viszonyt előírt-e jogszabály. E vagyonkezelői viszony alapján például a bejelentőt a korábbi jogosult (a kérelmező) érdekeire vonatkozóan kifejezetten vagy hallgatólagosan általános bizalmi és együttműködési kötelezettség terheli.

Az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – az alábbi, a Törvényszék előtti ügyben felvázolthoz hasonló helyzettel szembesülhetnek.

A Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek	SA.PAR. SRL kontra OHIM	A fellebbezési tanács előtti felek	SALINI COSTRUTTORI S.p.A. [felperes] kontra SA.PAR. S.r.l. [bejelentő]
A Törvényszék előtti ügy száma és dátuma	T-321/10, 2013. július 11.	Fellebbezési tanács előtti ügy száma és dátuma	R 219/2009-1, 2010. április 21.
Védjegyek	A támadott védjegy	Korábbi jogok	A rosszhiszeműség ebben az ügyben való megállapítása szempontjából releváns tényezők
	<p>GRUPPO SALINI</p> <p>3 831 161. sz. európai uniós</p>	<p>SALINI (nem lajstromozott védjegy/ megjelölés)</p>	<p>A bejelentő tisztességtelen szándéka <i>(ebben az ügyben: a felperes védjegyjogainak bitorlására irányuló szándék)</i></p> <p>A bejelentő tudomással rendelkezik arról, hogy a harmadik fél korábbi azonos/hasonló jogot használ</p>

	védjegy (szóvédjegy)		A harmadik fél korábbi joga által élvezett jogi védelem szintje
	36., 37., 42. osztály		A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága
			A felek közötti korábbi kapcsolat
			A támadott védjegy bejelentéséhez vezető események időbeli sorrendje
			A támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika hiánya
Az ügy összefoglalása	<p>A bejelentő (SA.PAR. Srl) lajstromoztatta a „GRUPPO SALINI” európai uniós védjegyet. A felperes (Salini Costruttori SpA) rosszhiszeműségre alapított törlési kérelmet nyújtott be. A Törvényszék megállapította, hogy a bejelentőnek tudomása kellett legyen arról, hogy a felperes – mind Olaszországban, mind külföldön – hosszú ideje használja a nem lajstromozott „SALINI” védjegyet/megjelölést (önmagában vagy a „costruttori” szóval összetételben). A felek között korábbi kapcsolat állt fenn: a Törvényszék figyelembe vette, hogy a felperes jelentős részesedéssel rendelkezett a felperes jegyzett tőkéjében, vezető tisztségviselői pedig magas szintű pozíciókat töltöttek be a felperes vezetésében, és így „jól informált” volt a felperes kereskedelmi terjeszkedéséről és a jóhírnevének erősödéséről. A „jólinformáltság” azonban önmagában nem volt elegendő a rosszhiszeműség megállapításához, és más tényezőket is tovább vizsgáltak, többek között a benyújtáshoz vezető események időbeli sorrendjét (beleértve a bejelentést megelőző társasági jogvitát és a törlést kérelmező fél forgalmának növekedését és jóhírnevének erősödését). A fentiekre tekintettel a Törvényszék megerősítette a rosszhiszeműség fennállását, mivel a bejelentő szándéka az volt, hogy bitorolja a felperes védjegyjogait.</p>		

2.5.2 A védjegyrendszerrel való visszaélés szempontjával kapcsolatos scenáriók

2.5.2.1 Defenzív lajstromozások

Fontos kiemelni, hogy a védjegyirányelv nem követeli meg a bejelentőtől, hogy kinyilvánítsa vagy bemutassa a védjegy használatára vonatkozó szándékát a bejelentés időpontjában. Ezen túlmenően a lajstromozott védjegy megszűnése nem állapítható meg a használat elmulasztása miatt a lajstromozástól számított öt év eltelte előtt. Következésképpen a bejelentő nem köteles arra, hogy a védjegybejelentés benyújtásának időpontjában pontosan megjelölje, vagy ismerje a bejelentett védjegy használatának módjait, mivel öt év áll rendelkezésére ahhoz, hogy a védjegy alapvető funkciójának megfelelő tényleges védjegyhasználat megkezdje. E tény ellenére azonban a rosszhiszeműséggel kapcsolatos eljárás keretében rosszhiszeműségnek minősülhet egy védjegy lajstromozását kérni a védjegybejelentésben megjelölt áruk és/vagy szolgáltatások vonatkozásában történő használatának a bejelentés időpontjában fennálló szándéka nélkül, amennyiben a védjegybejelentés a védjegyirányelvben szereplő célokra tekintettel nem indokolható.⁽¹⁴⁹⁾

Ebben a tekintetben azt is fontos szem előtt tartani, hogy annak ellenére, hogy nem követelmény a védjegy használatára vonatkozó szándék megléte, a védjegyeket csak akkor indokolt oltalomban részesíteni, ha e védjegyeket a piacon – a vonatkozó (nemzeti/uniós) jogban előírt tényleges használat követelményeinek megfelelően ténylegesen használják. Ennek az az oka, hogy a nem használt védjegy lajstromozásának fenntartása korlátozhatja azon megjelölések skáláját, amelyeket mások védjegyként lajstromoztathatnak, és

⁽¹⁴⁹⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510) 35. pontja.

kizárhatja annak lehetőségét, hogy a versenytársak ezt a védjegyet vagy hasonló védjegyet használjanak azonos vagy hasonló áruk és/vagy szolgáltatások tekintetében.⁽¹⁵⁰⁾

Ha a bejelentő arra irányuló szándék nélkül kéri egy védjegy lajstromozását, hogy azt bármilyen módon vagy a megjelölt áruk és/vagy szolgáltatások vonatkozásában használja, semmi sem állhatja útját a védjegy lajstromozásának (feltéve, hogy a védjegy egyébként lajstromozható). E védjegylajstromba tett bejegyzés a használat elmaradása miatti megtámadáshoz szükséges ötéves időszak lejárta előtt kizárólag akkor törölhető vagy korlátozható oltalmának terjedelme, ha a bejelentést rosszhiszeműen tették meg. Ez biztosítja, hogy a védjegyrendszerrel ne lehessen visszaélni.⁽¹⁵¹⁾

A fentieket szem előtt tartva azok a védjegylajstromba tett bejegyzések, amelyek nem valamely jogszerű védjegyfunkció – különösen az alapvető származásjelző funkció – ellátását célozzák, és arra irányulnak, hogy

- a) csak a bejelentő más korábbi joga/jogai oltalmának terjedelmét növeljék, minden tisztességes üzleti logika nélkül;⁽¹⁵²⁾ és/vagy
- b) megakadályozzák, hogy harmadik felek tisztességes üzleti logika nélkül a jövőben azonos/hasonló áruk és/vagy szolgáltatások tekintetében azonos/hasonló jogokat lajstromozzanak vagy használjanak (az azonosított áruk és/vagy szolgáltatások összessége vagy egy része tekintetében);

rosszhiszeműnek minősülnek.

A rosszhiszeműség ezen eset keretében történő értékelésekor a támadott védjegy bejelentőjétől nem követelhető meg, hogy bizonyítsa e védjegy használatát. Ennek az az oka, hogy nem a tényleges használat vizsgálatáról van szó, hanem annak értékeléséről, hogy a támadott védjegy bejelentésekor a bejelentőnek az volt-e célja vagy szándéka (vagy lehetséges célja vagy szándéka), hogy a védjegy alapvető rendeltetéseinak megfelelően használja a védjegyet a piacon.⁽¹⁵³⁾ Ehhez az értékeléshez az adott ügy szempontjából releváns valamennyi körülményt figyelembe kell venni, és különösen a támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika hiánya⁽¹⁵⁴⁾ utalhat a bejelentő tisztességtelen szándékára.⁽¹⁵⁵⁾

Végül, amint azt a fentiekben kifejtettük, az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – többek között abban az esetben szembesülhetnek ezzel az esettel, ha a bejelentő szándékosan, az áruk vagy szolgáltatások széles köre tekintetében próbál védjegyoltalomra szert tenni anélkül, hogy azt az összes vagy néhány áru vagy szolgáltatás tekintetében használni akarná,⁽¹⁵⁶⁾ azonban például esetlegesen arra törekszik, hogy harmadik feleket megakadályozzon abban, hogy a lajstromozott védjegyet ezen áruk és/vagy szolgáltatások értékesítésénél használják. A defenzív lajstromozások rosszhiszeműnek is minősülhetnek, ahogyan az az alábbi, a Törvényszék előtti ügyben bemutatásra került, amikor a bejelentő szándéka pusztán

⁽¹⁵⁰⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 50. pontja.

⁽¹⁵¹⁾ Tanchev főtanácsnok C-371/18. sz., SKY ügyben (EU:C:2019:864) 2019. október 16-án ismertetett indítványának 96. pontja.

⁽¹⁵²⁾ A T-273/19. sz. TARGET VENTURES ügyben 2020. október 28-án hozott ítélet (EU:T:2020:510).

⁽¹⁵³⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 57–58. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget); a T-592/20. sz. Agate kontra Agate ügyben 2021. szeptember 29-én hozott ítélet (EU:T:2021:633) 68. pontja (valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); a T-132/16. sz. VENMO ügyben 2021. május 5-én hozott ítélet (EU:T:2017:316) 64. pontja (valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

⁽¹⁵⁴⁾ A „támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika” tényezővel kapcsolatos további információkért lásd a 2.4.2.9. alszakaszt.

⁽¹⁵⁵⁾ A T-592/20. sz. Agate kontra Agate ügyben 2021. szeptember 29-én hozott ítélet (EU:T:2021:633) 69. pontja.

⁽¹⁵⁶⁾ A C-371/18. sz. SKY ügyben 2020. január 29-én hozott ítélet (EU:C:2020:45) 81. pontja; Tanchev főtanácsnok C-371/18. sz. SKY ügyben (EU:C:2019:864) 2019. október 16-án ismertetett indítványának 94–95. pontja.

az volt, hogy minden tisztességes üzleti logika nélkül egy másik jog oltalmát megerősítse, és védjegyportfólióját kiterjessze.

A Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek	TARGET Ventures Group Ltd kontra EUIPO		A fellebbezési tanács előtti felek	Target Ventures Group Ltd [kérelmező] kontra Target Partners GmbH [bejelentő]
A Törvényszék előtti ügy száma és dátuma	T-273/19, 2020. október 28.		Fellebbezési tanács előtti ügy száma és dátuma	R 1684/2017-2, 2019. február 4.
Védjegyek	A támadott védjegy	Korábbi jogok	A rosszhiszeműség ebben az ügyben való megállapítása szempontjából releváns tényezők	
	TARGET VENTURES 13 685 565. sz. európai uniós védjegy (szóvédjegy) 35., 36. osztály	TARGET PARTNERS (nem lajstromozott védjegy/ megjelölés)	A bejelentő tisztességtelen szándéka <i>(ebben az ügyben: egy másik jog oltalmának megerősítésére és védjegyportfóliójának kiterjesztésére irányuló szándék).</i>	
		TARGET VENTURES (domain nevek)	A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága	
			A támadott védjegy eredete és megalkotása óta való használata	
Az ügy összefoglalása	A támadott védjegy bejelentése mögötti tisztességes üzleti logika hiánya			
	A bejelentő, egy kockázatitőke-alap (Target Partners GmbH) lajstromoztatta a „TARGET VENTURES” európai uniós védjegyet. A bejelentő volt a „targetventures.com” és a „targetventures.de” domainnév jogosultja is, amelyek csupán a bejelentő hivatalos oldalára, a „www.targetpartners.de”-ra irányítottak át. A kérelmező (Target Ventures Group Ltd), amely szintén kockázatitőke-alap, a „TARGET VENTURES” megjelölés alatt tevékenykedett az orosz és az uniós kockázati tőke piacán. A Törvényszék megállapította, hogy a támadott védjegynek a bejelentő által annak érdekében történő bejelentése, hogy megakadályozza az összetéveszthetőséget a „TARGET PARTNERS” megjelöléssel, amelynek már a jogosultja volt, és/vagy annak érdekében, hogy védje e megjelölések közös elemét (azaz a TARGET szót), nem felelt meg a védjegy funkciójának, különösen az alapvető származásjelző funkciójának, és inkább a bejelentő első jogának (TARGET PARTNERS) megerősítéséhez és védelméhez járult hozzá. A Törvényszék továbbá megállapította, hogy a bejelentő azon állításának, miszerint a támadott védjegy bejelentése e védjegy használatának kiterjesztésére irányult, nem csupán a „TARGET VENTURES” védjegynek a lajstromozási kérelem benyújtását megelőző használatától eltérő használat teljes hiánya mond ellent, hanem az a tény is, hogy a bejelentő megerősítette, hogy kereskedelmi tevékenysége az ügyfelek szemében kizárólag a „TARGET PARTNERS” megjelöléssel azonosítható.			

2.5.2.2 Ismételt bejelentés

Az ismételt bejelentés esetével összefüggésben először is fontos kiemelni, hogy a jogosultnak jogos érdeke fűződhet az ismételt védjegybejelentéshez. Ez az eset állhat fenn például akkor, ha valamely korábban lajstromozott védjegy jogosultja új marketingstratégiájának, változó üzleti igényeinek és/vagy a fogyasztói kereslet változásainak megfelelően úgy dönt, hogy korábban lajstromozott védjegye(i) korszerűsített/frissített

változatának lajstromozását kéri⁽¹⁵⁷⁾ és/vagy hogy e védjegy(ek) az áruk és/vagy szolgáltatások frissített jegyzékére vonatkozzon.⁽¹⁵⁸⁾ Az is nyilvánvaló, hogy az ismételt védjegybejelentés olyan cselekmény, amely önmagában nem tiltott a védjegyirányelv szerint.⁽¹⁵⁹⁾⁽¹⁶⁰⁾

A fentiek fényében hangsúlyozni kell, hogy csak konkrét és különleges körülmények között, ha bizonyítást nyer, hogy a bejelentő szándéka az ismételt védjegybejelentés során a védjegyrendszerrel való visszaélésre irányult,⁽¹⁶¹⁾ minősül az ismételt bejelentés rosszhiszeműnek.

Az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – azonban több elemet is figyelembe kell venniük annak értékeléskor, hogy ismételt bejelentést érintő helyzettel szembesülnek-e. Ezeket az elemeket az alábbi 1–4. pontok tartalmazzák annak érdekében, hogy némi útmutatást nyújtsanak az értékeléshez. Ezek közül azonban egyik sem elegendő – sem önmagában, sem együttesen – annak a következtetésnek a levonásához, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járt el az ismételt védjegybejelentés során, mivel az úgy összes releváns körülményét, különösen a bejelentő tisztességtelen szándékát kell vizsgálni.

1) *A szóban forgó védjegyek tulajdonjoga/a bejelentő és a jogosult személye*

A szóban forgó védjegyek tulajdonjoga/jogosultjai az egyik olyan elem, amelyet elemezni kell annak megítélésekor, hogy ismételt bejelentésről van-e szó. E tekintetben egyértelmű, hogy ebben a helyzetben mind az ismételt bejelentett támadott védjegy bejelentőjének, mind pedig a korábban lajstromozott védjegy(ek) jogosultjának ugyanazon/azonos természetes/jogi személynek kell lennie.

A rosszhiszeműség összefüggésében azonban nem lenne helyes ezen elem értékelését kizárólag arra a helyzetre korlátozni, amikor a támadott védjegy bejelentője és a korábban lajstromozott védjegy(ek) jogosultja ugyanazon/azonos természetes/jogi személy, és bizonyos további sajátosságokat is figyelembe kell venni. Ellenkező esetben ez a szabály könnyen megkerülhető lenne egy másik (kapcsolódó) természetes vagy jogi személy igénybevételével.

Amint az ebben a dokumentumban már említésre került, fontos megállapítani, hogy ki volt a támadott védjegy bejelentője. E tekintetben – a 2.3.3. alszakaszban foglaltaknak megfelelően – bármely természetes vagy jogi személy, aki a kérelem formanyomtatványában bejelentőként szerepel, annak minősül. Ez az elv és a bejelentő fogalmának a hivatkozott alszakaszban kifejtettek szerinti tág értelmezése az ismételt bejelentés esetére is alkalmazható.

⁽¹⁵⁷⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 35–36. és 51. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget).

⁽¹⁵⁸⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 49. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget); a T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 75. pontja.

⁽¹⁵⁹⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 70. pontja.

⁽¹⁶⁰⁾ Ismételt védjegybejelentés során azonban fontos szem előtt tartani a következő nemzeti szintű rendelkezéseket/gyakorlatot is. Portugáliában nem lehet azonos védjegyet azonos áruk és/vagy szolgáltatások tekintetében ismételt bejelenteni, mivel az ipari tulajdonról szóló portugál törvénykönyv 224. cikke kimondja, hogy „ugyanaz a védjegy azonos áru vagy szolgáltatás tekintetében csak egyszer lajstromozható, ezért az ilyen védjegyet hivatalból elutasítják”. Ezen túlmenően Cipruson – annak ellenére, hogy nincs erre vonatkozó nemzeti rendelkezés – a belső gyakorlat szerint senki sem rendelkezhet az áruk és/vagy szolgáltatások ugyanazon jegyzéke tekintetében pontosan megegyező védjegyre vonatkozó két védjegyekirattal, és következőképpen az azonos bejelentő által azonos ábrázolásra és azonos árukra és/vagy szolgáltatásokra vonatkozóan benyújtott védjegybejelentést el fogják utasítani.

⁽¹⁶¹⁾ A „bejelentő tisztességtelen szándékával” kapcsolatos további információkért lásd a 2.4.1.1. alszakaszt.

Ezért az ismételt bejelentéssel összefüggésben az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – például a következőket kell vizsgálniuk:

- a) az ismételten bejelentett támadott védjegy bejelentője és a korábban lajstromozott védjegy(ek) jogosultja ugyanazon/azonos természetes/jogi személy-e;⁽¹⁶²⁾
- b) e bejelentő és a jogosult ugyanahhoz a vállalatcsoporthoz tartoznak-e; vagy
- c) van-e lehetséges összefüggés/kapcsolat/megállapodás közöttük (pl. olyan helyzet, amikor a korábban lajstromozott védjegy(ek) jogosultja természetes személy, és a támadott védjegyet olyan társaság jelenti be ismételten, amelynek az előbbi az ügyvezetője vagy fő részvényese).

2) *Annak értékelése, hogy a szóban forgó védjegyek ábrázolása azonos/hasonló-e*

Az ismételt bejelentéssel összefüggésben és az uniós ítélkezési gyakorlat szerint⁽¹⁶³⁾ az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – azt is vizsgálniuk kell, hogy az (ismételt bejelentett) támadott védjegy ábrázolása és a korábban lajstromozott védjegy(ek) ábrázolása azonos-e.

Ha azonban a szóban forgó védjegyek ábrázolásának értékelése csak azokra a helyzetekre korlátozódna, amikor a védjegyek (szigorúan véve) azonosak, akkor ez az egész scenáriót nagymértékben hatástalanná tenné, és a bejelentő könnyen megkerülhetné azt, egyszerűen azzal, hogy a korábban lajstromozott védjegy(ek) ábrázolásának némi módosításával/változtatásával ismételten benyújtja a védjegybejelentést.

A fentiek figyelembevételével annak értékelése, hogy az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – ismételt bejelentéssel kapcsolatos helyzettel szembesülnek-e, nem korlátozódhat arra a tényre, hogy a szóban forgó védjegyek ábrázolása azonos, hanem azt a hasonló védjegyekre is ki kell terjeszteni. Az értékelés mindig az egyes ügyek összes releváns körülményének ténybeli értékelésétől függ.

3) *Annak értékelése, hogy a szóban forgó védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és/vagy szolgáltatások azonosak/hasonlóak-e*

Az ismételt bejelentés keretében az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – azt is értékelniük kell, hogy a szóban forgó védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és/vagy szolgáltatások azonosak-e.⁽¹⁶⁴⁾

Az előző elemhez hasonlóan ebben az esetben is hangsúlyozni kell, hogy amennyiben a szóban forgó védjegy árujegyzékében szereplő áruk és/vagy szolgáltatások értékelése csak olyan helyzetekre korlátozódik, amelyekben azok azonosak, az ismételt bejelentés egész scenárióját nagyrészt hatástalanná tenné, és ennek következtében a tisztességtelen bejelentő nagyon könnyen megkerülhetné a szabályt azáltal, hogy egyszerűen ismételten benyújtja a védjegybejelentést a korábban lajstromozott védjegy(ek) árujegyzékében szereplő áruk és/vagy szolgáltatások leírásának bizonyos módosításaival.

A fentiek figyelembevételével annak értékelése, hogy az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – ismételt bejelentéssel kapcsolatos helyzettel szembesülnek-e, nem korlátozódhat arra a

⁽¹⁶²⁾ A T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211).

⁽¹⁶³⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 30. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget); a T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211).

⁽¹⁶⁴⁾ A T-136/11. sz. Pelikan ügyben 2012. december 13-án hozott ítélet (EU:T:2012:689) 42. és 49–51. pontja (ebben az ügyben a Törvényszék nem állapított meg rosszhiszeműséget); a T-663/19. sz. MONOPOLY ügyben 2021. április 21-én hozott ítélet (EU:T:2021:211) 75. pontja.

tényre, hogy a szóban forgó védjegyek árujegyzékében szereplő áruk és/vagy szolgáltatások azonosak, hanem azt a hasonló és/vagy szorosan kapcsolódó árukra és/vagy szolgáltatásokra is ki kell terjeszteni. Az értékelés mindig az egyes ügyek releváns körülményeinek ténybeli értékelésétől függ.

4) *Területi szempontok/a szóban forgó védjegyek által lefedett terület*

Végezetül, egy másik elem, amelyet az illetékes hatóságoknak – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivataloknak – elemezniük kell annak ellenőrzése érdekében, hogy ismételt bejelentéssel kapcsolatos helyzettel szembesülnek-e, a szóban forgó védjegyekkel érintett terület.

Ebben az összefüggésben szem előtt kell tartani, hogy az európai uniós védjegyrendszer és a nemzeti rendszerek nagyon szoros kapcsolatban állnak egymással, amelyet az egymás mellett élés és a rendszerek egymást kiegészítő jellegének elve jellemez. Ez azt jelenti, hogy a két rendszer egymás mellett létezik és működik, és ezért ugyanaz a jogosult ugyanazt a védjegyet európai uniós védjegyként és nemzeti védjegyként is oltalomban részesítheti az egyik (vagy az összes) tagállamban. Azon lehetőség, hogy a különböző tagállamokban lajstromozott nemzeti védjegyek által biztosított oltalmon túl az egységes uniós szintű oltalom megszerzése érdekében európai uniós védjegybejelentés nyújtható be, az európai uniós védjegyrendszer értelme és célja, és ezért önmagában nem tekinthető rosszhiszemű eljárásnak.⁽¹⁶⁵⁾ Következésképpen a már lajstromozott nemzeti vagy nemzetközi védjegyekkel azonos vagy azokhoz nagyon hasonló európai uniós védjegybejelentés benyújtása általában megfelel az üzleti logikának, és önmagában nem minősül a rosszhiszeműség bizonyítékának.

5) *Az ismételt bejelentéssel kapcsolatos helyzet azonosításához szükséges releváns elemek vizsgálata és a rosszhiszeműség értékelése*

Az ismételt bejelentésre vonatkozó fenti alszakaszokban kifejtettek alapján és az e dokumentumban említett valamennyi elem vizsgálatát követően az illetékes hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – meg fogják tudni állapítani, hogy ismételt bejelentéssel állnak-e szemben.

A fentiek közül azonban – amint az már kifejtésre került – önmagában vagy más elemekkel együtt egyik elem sem elegendő annak megállapításához, hogy a bejelentő rosszhiszeműen járt el a védjegybejelentés ismételt benyújtásakor. A rosszhiszeműség egyéb eseteihez hasonlóan a rosszhiszeműség értékelése szempontjából releváns egyéb tényezőket – különösen a bejelentő tisztességtelen szándékát – kell részletesen megvizsgálni,⁽¹⁶⁶⁾ figyelembe véve a rosszhiszeműségre vonatkozó rendelkezések által követett célt, amely az ismételt bejelentés esetével összefüggésben a védjegyrendszerrel való visszaélés megakadályozására irányul.

Például az illetékes hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok — az alábbi, a Törvényszék előtti ügyben felvázolthoz hasonló helyzettel találkozhatnak, amelyben az ismételt bejelentésre rosszhiszeműen került sor:

A Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek	Hasbro, Inc. kontra EUIPO	A fellebbezési tanács előtti felek	Kreativni Dogaji [kérelmező] d.o.o. kontra Hasbro, Inc. [bejelentő]
---	---------------------------	---	---

⁽¹⁶⁵⁾ A T-453/15. sz. VOGUE ügyben 2016. szeptember 15-én hozott ítélet (EU:T:2016:491) 45. pontja.

⁽¹⁶⁶⁾ A bejelentő tisztességtelen szándéka tényezővel kapcsolatos további információkat lásd a 2.4.1.1. alszakaszban.

A Törvényszék előtti ügy száma és dátuma	T-663/19, 2021. április 21. ⁽¹⁶⁷⁾		Fellebbezési tanács előtti ügy száma és dátuma	R 1849/2017-2, 2019. július 22.	
Védjegyek	A támadott védjegy	Korábbi jogok	A rosszhiszeműség ebben az ügyben való megállapítása szempontjából releváns tényezők		
	MONOPOLY 9 071 961. sz. európai uniós védjegy (szóvédjegy) 9., 16., 28. és 41. osztály	MONOPOLY 238 352. sz. európai uniós védjegy (szóvédjegy) 9., 25. és 28. osztály	A bejelentő tisztességtelen szándéka (<i>ebben az ügyben: a védjegy használatára vonatkozó bizonyítékok benyújtásának elkerülése és az ötéves türelmi idő meghosszabbítása</i>)		
		MONOPOLY 6 895 511. sz. európai uniós védjegy (szóvédjegy) 41. osztály	A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága		
		MONOPOLY 8 950 776. sz. európai uniós védjegy (szóvédjegy) 16. osztály	Azonos vagy hasonló áruk/szolgáltatások		
			A támadott védjegy eredete és megalkotása óta való használata		
			A támadott védjegy bejelentéséhez vezető események időbeli sorrendje		
Az ügy összefoglalása	A bejelentő (Hasbro, Inc.) lajstromoztatta a támadott „MONOPOLY” európai uniós védjegyet, és több korábban ugyanazon osztály tekintetében lajstromozott „MONOPOLY” védjegy jogosultja is volt. A kérelmező (Kreativni Događaji d.o.o.) rosszhiszeműségre alapított törlési kérelmet nyújtott be. A támadott védjegy árujegyzékében számos olyan áru és szolgáltatás szerepelt, amelyek már a korábbi „MONOPOLY” védjegyek árujegyzékében is szerepeltek. A fellebbezési tanács előtti tárgyaláson a bejelentő elismerte, hogy e stratégia egyik előnye az adminisztratív terhek csökkenése volt számos olyan felszólalási eljárás során, amelyben a bejelentőnek elő kellett készítenie és be kellett nyújtania a bizonyítékokat. A Törvényszék megállapította, hogy a bejelentő ismételt bejelentése arra irányult, hogy ne kelljen elkészítenie és benyújtania a támadott védjegy használatának igazolását, ezáltal a korábbi védjegyek tekintetében meghosszabbítsa az ötéves türelmi időt. Az ilyen magatartást azonban úgy kell tekinteni, hogy az ellentétes az EUVR céljaival, az európai uniós védjegyjogra irányadó elvekkel, valamint a használat igazolására vonatkozó szabállyal. A jelen ügyben meg kell említeni, hogy a rosszhiszeműség megállapítása csak a támadott védjegy árujegyzékében szereplő azon árukat és szolgáltatásokat érintette, amelyek a korábbi védjegyek árujegyzékében szereplő árukkal és szolgáltatásokkal azonosak voltak.				

⁽¹⁶⁷⁾ Ezen ítélettel kapcsolatos további információk a 2.4.2.9. alszakaszban foglalt táblázatban találhatóak.

2.5.2.3 Szpekulációs célok/a védjegy mint a nyomásgyakorlás eszköze

A 2.4.2.10. alszakaszban kifejtettek szerint rosszhiszeműség állhat fenn többek között akkor, ha a védjegybejelentésre eredeti céljától eltérően kerül sor, és spekulatív módon vagy kizárólag pénzbeli ellentételezés szerzése céljából nyújtják be azt. Ugyanakkor az a tény, hogy a bejelentő – akár jelentős – pénzbeli ellentételezést kért, nem elegendő annak megállapításához, hogy csalárd és spekulatív módon járt el a védjegy bejelentésekor. Ennek oka, hogy például az adott eset összes körülményét figyelembe véve a védjegy átruházásáért pénzügyi ellentételezés kérése a piac szabadságának keretébe tartozhat.⁽¹⁶⁸⁾ Ezért ahhoz, hogy ez a rosszhiszeműségi eset fennálljon, a rosszhiszeműség értékelésénél számos, az adott ügy szempontjából releváns tényezőt kell figyelembe venni.

Az érintett hatóságok – köztük a tagállami szellemi tulajdoni hivatalok – az alábbi, a Törvényszék előtti ügyben felvázolthoz hasonló helyzettel találkozhatnak.

A Törvényszék előtti eljárásban részt vevő felek	Copernicus-Trademarks Ltd kontra EUIPO		A fellebbezési tanács előtti felek	COPERNICUS-TRADEMARKS Limited [bejelentő] kontra MAQUET GmbH & Co. KG [kérelmező]
A Törvényszék előtti ügy száma és dátuma	T-82/14, 2016. július 7.		Fellebbezési tanács előtti ügy száma és dátuma	R 2292/2012-4, 2013. november 25.
Védjegyek	A támadott védjegy	Korábban lajstromozott védjegy	A rosszhiszeműség ebben az ügyben való megállapítása szempontjából releváns tényezők	
	LUCEO 8 554 974. sz. európai uniós védjegy (szóvédjegy) 10., 12., 28. osztály	LUCEO 1533/2009. sz. osztrák védjegy (szóvédjegy) 3., 9., 10., 12., 14., 18., 25., 28., 36., 40. osztály	A bejelentő tisztességtelen szándéka (<i>ebben az ügyben: harmadik felek által benyújtott, azonos/hasonló védjegyekre vonatkozó esetleges későbbi védjegybejelentésekkel szembeni felszólalás érdekében blokkoló helyzet biztosítására irányuló szándék</i>).	
			A támadott védjegy és a korábbi jog(ok) azonossága/hasonlósága	
			A támadott védjegy eredete és megalkotása óta való használata	
			Pénzbeli ellentételezés iránti kérelem	
		A bejelentő magatartási/cselekvési mintája		
Az ügy összefoglalása	A kérelmező (Maquet GmbH) a 10. osztályba sorolt áruk tekintetében benyújtotta a „LUCEA LED” európai uniós védjegybejelentést. A bejelentő (Copernicus EOOD) a támadott „LUCEO” európai uniós védjegyet egy osztrák védjegy alapján igényelt elsőbbséggel lajstromoztatta. A bejelentő a „LUCEA LED” európai uniós védjegybejelentéssel szemben felszólalást nyújtott be, a felperes pedig a rosszhiszeműsége alapított törlési kérelmet nyújtott be a „LUCEO” európai uniós védjeggyel szemben. A Törvényszék megerősítette, hogy a bejelentő visszaélészerű bejelentési stratégiát folytatott, amely nemzeti védjegybejelentések egymást követő benyújtásából állt. A Törvényszék többek között megállapította, hogy a LUCEO német és osztrák védjegybejelentések láncolatának célja a bejelentő számára blokkoló helyzet			

⁽¹⁶⁸⁾ A T-291/09. sz. Pollo Tropical chicken on the grill ügyben 2012. február 1-jén hozott ítélet (EU:T:2012:39).

biztosítása volt a hat hónapos megfontolási időt (annak érdekében, hogy egy európai uniós védjegybejelentés számára elsőbbséget igényeljen) és az ötéves türelmi időt meghaladó időtartamra. A bejelentő ezt a blokkoló helyzetet arra használta fel, hogy azonos/hasonló védjegyek bejelentésével szemben felszólaljon elsőbbséget igényelve a korábbi „LUCEO” védjegyek alapján, és csak azután kért pénzbeli ellentételezést, hogy a kérelmező kapcsolatba lépett vele. Megállapítást nyert, hogy e bejelentési stratégia nem felel meg az EUVR célkitűzéseinek, és joggal való visszaélést valósít meg, mivel a védjegybejelentésekre eredeti céljuktól eltérően került sor, és spekulatív módon vagy kizárólag pénzügyi ellentételezés szerzése céljából nyújtották be azokat.

2.6 A rosszhiszeműség miatti elutasítás/törlés mértéke

A rosszhiszeműség általában minden olyan támadott áru és/vagy szolgáltatás tekintetében fennáll, amelyre vonatkozóan a támadott védjegyet bejelentették vagy lajstromozták. A Bíróság „SKY” ítéletét követően azonban lehetőség van részleges elutasításra/törlésre is.⁽¹⁶⁹⁾

⁽¹⁶⁹⁾ A C-371/18. sz. SKY ügyben 2020. január 29-én hozott ítélet (EU:C:2020:45) 81. pontja.